

HLUBOCKÝ ZPRAVODAJ

ČÍSLO 4 - DUBEN - CENA 15 Kč

AŽ ŽIJE OPERA!

Generální partner
Město Hluboká nad Vltavou

RODINNÁ HRA S MAPOU

21. dubna, start 13:30
Hluboká nad Vltavou, náměstí

PROGRAM:

- 12:00 Začátek registrace
- 13:30 Start rodinné hry
- 17:00 Limit pro odevzdání soutěžní karty

Dobročinný závod pro milovníky tajemství a hledače pokladů. Zúčastnit se mohou běžci, chodci i maminky a tatínkové s kočárky. Jde o to, najít v co nejrychlejší době všechna ukrytá obří velikonoční vajíčka.

STEZKA ZA OBŘÍMI KRASLICEMI
21. dubna - 31. května 2019 Hluboká nad Vltavou

f Velikonoce na Hluboké
www.velikonocenahluboke.cz

realizaci projektu
podporuje:

Ve spolupráci s charitativním projektem Řetěz naděje
vyhlašuje HlubokArt, z.s. dobročinnou sbírku

Pošli dál

ubrusy, prostírání, dečky

Jako správné hospodyňky si jistě doma rády svátečně prostřete stůl, stolek či skříňku. Máte již okoukané kousky, které by mohly ještě posloužit v jiné domácnosti třeba o těchto Velikonicích?

Přineste je a my je nabídneme dál a ještě za ně posbíráme korunky na dobrou věc. Ubrysy, prostírání, dečky, prosím, noste do Knihkupectví Olgy Trčkové ve Zborovské ulici vedle domova důchodců do 17. 4. 2019.

Prodej Dobročinný bazar náměstí Hluboká nad Vltavou
Neděle 21. 4. 2019 od 10 hodin
Přijďte si včas vybrat nějaký zajímavý kousek!

Výtěžek z prodeje poputuje do dobročinného projektu Řetěz naděje.

Kontakt: Lucie Jozová, 774 22 50 63, jozova@hluboka.cz

Křivonoska

11. května 2019

6 Žák 2. B. zpívá v operě

**12 Znovuotevřená
restaurace v Podskalí**

**15 Velikonoční zamyšlení
Otce Tomase**

16 Dámský klub Paulina

**18 Fotbal před novou
tribunou**

**21 Zkušební provoz
služby senior taxi**

23 Kulturní pozvánky

Vánoce a Velikonoce v abecedě Nového zákona

Připomeňme si na Velikonoce hlavní pojmy Nového zákona a jejich přesah do dnešní doby... Vánoce jsou komerčnější svátek, ale Velikonoce nejsou jen oslavou znovuzrozeného jara – pro věřící jsou i znovuzrozením Krista.

Amen – hebrejský výraz – znamená pravý, pevný, nadčasový. Ježíš touto částicí uváděl své výroky. Dnes zakončuje modlitbu a vyjadřuje souhlas věřících.

Apoštol – apostolos je řecky vyslanec. Kromě dvanácti Ježíšových učedníků („Když nastal den, zavolał k sobě své učedníky a vyvolil z nich dvanáct, které nazval apoštoly.“ L 6,13) jsou za apoštoly označováni i další šířitelé Ježíšových slov jako Pavel („apoštol národů“) či později Bonifác, apoštol Germánů.

Betlém – judská vesnice u Jeruzaléma (Bet Lechem – Dům chleba), rodiště starozákonního krále Davida i Ježíše Krista. Rčení „mít doma betlém“ znamená „mít mnoho dětí“, v přeneseném významu i „mít nepořádek“.

Císař – dát císaři, co je císařovo (každému, co jeho jest). Farizejové hodlali nachytat Ježíše dotazem, zda mají Židé platit daně Římanům. Ježíš si nechal ukázat minci a zeptal se: „Čí je tento obraz a nápis?“ Odpověděli: „Císařův.“ Tu jim řekl: „Odevzdejte tedy, co je císařovo, císaři, a co je Božího, Bohu.“ (Mt 22,18)

Démon – v Novém zákoně jsou za demony pokládáni padlí andělé. Používá se pro ně též výraz běsi, ďáblové. Ježíš je uměl vymítat.

Evangelium – řecky „dobrá zpráva“, informace o příchodu Spasitele na zem. Ve středověku byli čtyři evangelisté ztotožňováni se zvířaty podle počátků jejich knih: Matouš je označován za „člověka, tvárné zvíře“ (začíná Ježíšovým rodokmenem), Marek za lva (začátek je o Janu Křtiteli na poušti, kde žijí lvi), Lukáš za vola či tele (začíná v Chrámu, místě obětí) a Jan za orla (jeho evangelium se vznáší ve výšinách teologie).

Farizej – farizejové byli puntičkářští obhájci starozákonních mravů. Ježíš jim vyčítal nedostatek lásky a pochopení, oni ho chtěli zničit. Farizej dnes znamená pokrytec.

Golgota – vrch, kde byl ukřižován Ježíš (latinsky Kalvárie); v aramejštině golgota označuje lebku (proto je často na středověkých vyobrazeních ukřižování u paty kříže lebka). Jde o popravistiště severozápadně od Jeruzaléma. Dnes je golgota synonymem pro utrpení.

Herodes – judský král, proslul svou krutostí. Když se dozvěděl o narození Ježíše, „krále židovského“, pojal obavy o svůj trůn a nechal zavraždit neviňátka v celé své zemi (bylo jich mezi 10–15 000).

Chléb – lámání chleba, tedy rozhodující chvíle. Ježíš při poslední večeři se svými učedníky označil Jidáše za zrádce a Petrovi řekl, že ho zapře.

I. N. R. I. – zkratka nápisu, který dal Pilát pověsit na Ježíšův kříž: Iesus Nazarenus Rex Iudaeorum (Ježíš Nazaretský, král židovský).

Jezulátko – synonymum pro roztomilé dítě.

Kdo se povyšuje... Ježíšova slova přesně znějí (L 14,11): „Neboť každý, kdo se povyšuje, bude ponížen; a kdo se poníží, bude povýšen.“ Dnes se první část výroku používá ve smyslu „pýcha předchází pád“.

Lazar – mrtvý, jehož vzkřísil Ježíš. Vstát jako Lazar se říká o někom, kdo se zázračně uzdravil. Mesiáš – hebrejsky „Pomazaný, Zasvěcený“; původně se tak titulovali velekněží a králové Izraele, v Novém zákoně je za Mesiáše pokládán Ježíš, byť on sám o sobě mluvil jako o „synu člověka“.

Nanebevstoupení (Ježíšovo) – Ježíšovo vystoupení na nebesa je vyličené v Mk 16,19 („Když jim to Pán řekl, byl vzat vzhůru do nebe a usedl po pravici Boží.“) či L 24,51 (... „A když jim žehnal, vzdálil se od nich a byl nesen do nebe.“). Od 4. století po Kristu se slaví tento svátek 40 dní po Velikonocích.

Otčenáš – tuto modlitbu učil své žáky Ježíš (Mt 6,9, kratší verze pak v L 11,2). Jde o základní modlitbu křesťanů. V roce 1966 bylo její jednotné znění přijato katolickou, ortodoxní i evangelickou církví.

Pátek třináctého – Ježíš zemřel v pátek třináctého nisanu. I Adam okusil zakázané ovoce třináctý den po svém stvoření. Třináctka je dodnes nešťastným číslem.

Ruce – umýt si ruce (tedy zřít se odpovědnosti). Pilát Pontský pravděpodobně chtěl Ježíše osvobodit, ať už si o něm myslel cokoli. Nicméně židovští žalobci byli neoblomní. Marnou debatu Pilát zakončil tím, že si umyl ruce před lidmi: „Já nejsem vinen krví tohoto člověka, je to vaše věc.“ (Mt 27,24)

Slovo – slovo Boží se v Ježíši stalo člověkem („A slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi. Spatřili jsme jeho slávu, slávu, jakou má od Otce jednorozený syn, plný milosti a pravdy.“ J 1,14). Jde o jeden ze základů křesťanského vyznání víry, Credo.

Šest set šedesát šest – 666 je číslem vyjadřujícím šelmu podle Apokalypsy. „To je třeba pochopit: kdo má rozum, ať sečte číslice té šelmy. To číslo označuje člověka a je to číslo šest set šedesát šest.“ (Zj 13,18)

Tři králové – mudrci z Východu se vedeni betlémskou hvězdou přišli poklonit Jezulátku („Když se narodil Ježíš v judském Betlémě za dnů krále Heroda, hle, mudrci od východu se objevili v Jeruzalémě...“ Mt 2,1). Svá jména Kašpar, Melichar a Baltazar dostali až v 10. století.

Učedník – v evangeliích jsou to ti, kdo následují Ježíše (L 6,17; 10,1). Učedník dostává své poslání od Ježíše a podává o něm dál svědectví.

Vánoce – Boží hod vánoční, 25. 12., je hlavním dnem vánočních svátků. Přesné datum Ježíšova narození nebylo známo. Nejstarší zmínka o Božím hodu vánočním slavením 25. 12. pochází z roku 354 po Kristu.

Zvěstování – událost, kdy anděl Gabriel oznamuje Panně Marii, že se stane matkou Mesiáše („Buď zdráva, milostí zahrnutá, Pán s tebou.“ L 1,28). Gabrielův pozdrav se stal základem modlitby Ave Maria (Zdrávas). Marie andělovi odpověděla: „Budiž (Fiat).“ Slovo má stejný význam jako amen.

Podle Patrika Ouředníka – „Aniž jest co nového pod Sluncem“ (Praha 1994) a „Slovníku křesťanské kultury“ (Praha 1994) sestavila Eva Hlinovská. Nový zákon citován podle českého ekumenického překladu (1993).

Podle Patrika Ouředníka – „Aniž jest co nového pod Sluncem“ (Praha 1994) a „Slovníku křesťanské kultury“ (Praha 1994) sestavila Eva Hlinovská. Nový zákon citován podle českého ekumenického překladu (1993).

HLUBOCKÝ ZPRAVODAJ

Číslo 4 – duben 2019. Ročník 50.
Vychází měsíčně.

Vydává: Městský úřad Hluboká nad Vltavou, Masarykova ulice 36, 373 41 Hluboká nad Vltavou.

Kulturní nabídka (Panorama)
774 457 269 přes den.

Redaktorka: Alena Mitter
píše články neoznačené podpisem.
Tel.: 775 622 006.

E-mail: alenoviny@volny.cz.

Redakční kruh: Ing. Eva Smrčková,
Marie Krejcarová, Jan Piskač
Grafické zpracování: Adam Růžička
Foto: Mgr. Lucie Jozová, Adam Růžička

Redakční uzávěrka dvacátého v měsíci,
ale vítáme příspěvky dříve! Za obsahovou
správnost příspěvků ručí autoři.
Náklad 600 výtisků.

Tiskne: Tiskárna PROTISK, s. r. o. Podávání
novinových zásilek povoleno Českou
poštou, s. p., ředitelstvím odstěpného
závodu Jižní Čechy v Č. Budějovicích,
j.zn. p – 5696/96 ze dne 4. listopadu 1996,
ev. číslo: MK ČR e. 109 10.

Nevyžádané rukopisy a fotografie
nevracíme. Anonymy neuveřejňujeme.
Děkujeme za vaše informace, upozornění
či zprávy, které nám poskytnete.

Z jednání zastupitelstva

■ V rámci rozšíření hřbitova na Hluboké je navrženo umístit na tuto novou část hřbitova kříž, jehož návrh vytvořil MgA. Jiří Krob s tím, že předložil cenovou nabídku na zhotovení a osazení kříže. Rada si vyžádala vizualizaci umístění navrženého kříže a doporučila již nyní realizovat betonový základ pro kříž.

■ Rada města souhlasí s poskytnutím dotace pro Auticentrum, o. p. s., společnosti poskytující služby osobám s poruchou autistického spektra. Dále souhlasí s poskytnutím dotace Hluboké v pohybu – sport. a kult. centru na pořádání 3. ročníku Krajské ligy v karate. Dále doporučuje poskytnout dotaci na akci Sokolovna – statické zajištění objektu – vícepráce. A dále dotaci na náklady s terénními službami speciálních poradců při péči o dvě děti s těžkým zrakovým a kombinovaným postižením z Hluboké.

■ Město Hluboká v současné době projednává se Střední odbornou školou elektrotechnickou na Sudárně možnost zvýšení bezpečnosti chodců na silnici mezi zastávkou u popravčího vrchu a odbočkou k železniční stanici na trati Plzeň.

■ Rada města souhlasí s přijetím daru od Nadace ČEZ pro Domov důchodců U Zlatého kohouta za účelem pořízení rehabilitačního přístroje Motomed, který bude v jeho vlastnictví.

■ Město souhlasí s uzavřením dodatku o zvýšení ceny nájmu nebyt. prostor v budově st. zámku Hluboká – obřadní síně a soc. zařízení. Poplatek za jeden svatební obřad pro snoubence s trv. pobytem v obvodu zdejšího matričního úřadu činí 500 Kč, pro snoubence mimo tento obvod pak 3000 Kč.

■ Rada města vybrala ze tří odborných firem uchazeče o provedení akce konzervace a zajištění stěn Karlova hrádku.

■ Jč kraj vypsal dotační program Podpora rekreační dopravy na rok 2019, mimo jiné i pro lodní přepravu k turistickým cílům. Rada souhlasí s podáním žádosti k podpoře provozu přívozu v Purkarcí.

■ Na základě iniciativy radního města Ing. Aleše Rause zpracoval městský úřad návrh na zavedení zkušební provozu projektu Senior taxi.

■ Na budově Základní školy v Hluboké nad Vltavou bylo navrženo umístit pamětní desku na památku štábního praporčíka Kamila Beneše in memoriam, padlého v Afgánistánu, který školu navštěvoval v letech 1996 – 2005. Deska je navržena ze stejného materiálu jako předchozí pamětní desky z Ateliéru Gravis (např. Jiří Maňák na budově Knížecího dvora). Text navrhl Vojenský historický ústav a odsouhlasila rodina p. Beneše. Deska bude po konzultaci s rodinou p. Beneše a vedením ZŠ umístěna na venkovní zdi školy u hlavního vchodu, aby byla přístupná veřejnosti.

■ Rada města souhlasí se záměrem Jč. kraje realizovat nový most na silnici II/146 přes Luční potok jednostranným chodníkem a s realizací chodníku před a za mostem s tím, že věc bude vrácena na jednání rady po upřesnění termínu realizace a bere na vědomí dopravní omezení v průběhu výstavby mostu s podmínkou, aby práce byly prováděny mimo turistickou sezonu.

■ Rada uznala nutnost opravy kapličky v Hroznějovicích a doporučila zastupitelstvu uvolnit na opravu finanční prostředky.

Ohňostroje ve městě!

Na základě stížností občanů a zejména majitelů psů oslovil starosta města majitele a provozovatele hotelů, penzionů a restaurací v Hluboké nad Vltavou a požádal je o spolupráci při informování o pořádání ohňostrojů. Spolupráce bude spočívat v tom, že budou na Městský úřad předem hlásit každý, byť menší ohňostroj.

Městský úřad pak bude „Mobilním rozhlasem“ informovat přihlášené zájemce a tutéž informaci zveřejní i na www stránkách města na adrese <http://obcan.hluboka.cz/>.

Přitom stále platí zákonná povinnost dodržovat noční klid v době od 22,00 hod. do 06,00 hod.

Osoby provádějící odpalování pyrotechnických výrobků s hmotností nad 10 kg čistého obsahu výbušných látek jsou pak povinny ze zákona ohlásit provedení takového ohňostroje příslušnému obecnímu úřadu a současně i příslušnému hasičskému záchrannému sboru kraje.

Společenská kronika

Městský úřad blahopřeje občanům,
kteří v měsíci dubnu 2019
oslaví významná výročí

Jarmila Váňová	Hluboká	93 let
Stanislava Růnová	Hluboká	92 let
Libuše Ševčíková	Munice	91 let
Jiří Šenbauer	Hluboká	85 let
Hedvika Cinklová	Hluboká	85 let
Jaroslava Mašková	Hluboká	85 let
Jaroslav Kalvas	Hluboká	80 let
Eva Švihlová	Hluboká	80 let
Miroslava Trnková	Hluboká	75 let
Marie Janečková	Hluboká	75 let
Jiřina Bártová	Hluboká	75 let
Jiří Válek	Hluboká	75 let
Marie Trčková	Hluboká	75 let
Jan Novák	Hluboká	75 let

Do dalších let přejeme všem dobré zdraví,
spokojenost a osobní pohodu.

Narodili se

František Hubáček	Hluboká
Tomáš Mádl	Kostelec
Tomáš Nestával	Kostelec
Stella Opletalová	Hluboká
Ema Voráčková	Líšnice
Tobiáš Nekovár	Hluboká

Opustili nás

Marie Pražáková	Hluboká
Václav Čecháček	Kostelec
Terezie Vlášková	Hluboká

Zájezd do Koločavy

Vážení spoluobčané, V loňském roce u příležitosti 100 let Československa odsouhlasilo městské zastupitelstvo našeho města na žádost obce Koločava partnerské vztahy s touto obcí na Podkarpatské Rusi, na Ukrajině. Bylo to symbolické gesto spíše sentimentálních vzpomínek na bývalou část Československa, která je dnes velmi chudá, zanedbaná a bez velké perspektivy.

Město Hluboká nad Vltavou pořádá autobusový zájezd do naší partnerské obce Koločava. **Vyjždět se bude autobusem v úterý 4. června odpoledne, do Koločavy se přijede 5. června po obědě.** Odjždět budeme v pondělí 10. června odpoledne, do Hluboké dorazíme v úterý po obědě.

To znamená 5 nocí v Koločavě. Cena za jednu noc ubytování se snídaní je 8 € v pokoji se sociálním zařízením na chodbě, několik dvoulůžkových pokojů má sociál na pokoji, tam je cena 12 €/noc. Cena za dopravu bude cca 2000 Kč/osobu.

Program bude podle počasí, výlety, národní park Siněvyr, skanzen, medvědí sanatorium, bečka a čan (lázně). K zapůjčení jsou jízdní kola. Pivo i jídlo výborné a levné, kořalka dobrá. Stravování a ubytování v restaurantu a penzionu ČETNICKÁ STANICE, opravdu bývalá četnická stanice, najdete si na internetu.

Výlety jsou pro dobré turisty, samé kopce, každý výlet je nutné počítat tak cca 20 km a více. Ale ujišťuji vás, čeká vás opravdu nádherná příroda.

POVINNÁ ČETBA PŘED ODJEZDEM:

Ivan Olbracht: Nikola Šuhaj loupežník. Když si tu knihu přečtete a poté přijedete do Koločavy, tak tam přijedete jako domů.

Náhradní povinná četba: **Ivan Olbracht: Golet v údolí**

Kontaktní osobou pro rezervaci cesty a ubytování je paní Lucie Jozová z Městského úřadu, tel.: 774225063 nebo 387001330, jozova@hluboka.cz

V případě většího množství zájemců rozhoduje pořadí přihlášených. V případě velkého množství zájemců zorganizujeme další autobusový zájezd.

Koločavu je také možné navštívit individuálně autem či na motorce, nebo autovlakem. Podrobné informace k individuální návštěvě podá zájemcům starosta Tomáš Jirsa, 777206014, jirsa@hluboka.cz, který Koločavu a Podkarpatskou Rus několikrát navštívil.

Váš MÚ Hluboká nad Vltavou

Muzeum Netěchovice Vás zve!

Velikonoce v muzeu

Sobota 20. dubna 2019 10.00 – 17.00 hod.

Program po celý den:

- Ukázky řemesel – kovářství, řezbářství, sklářství, včelařství, rybářství
- Stříhání ovcí a následné zpracování ovčí vlny, předání na kolovrátku a tkaní
- Tvůrčí dílny pro děti – malování vajíček, zdobení perníčků, pletení pomlázek
- Velikonoční hra pro děti, Agrohopsárium, šlapací i velké traktory
- Minifarma v nových prostorách, představení letošních přírůstků
- Pečení chleba, mazanců a dalších pochoutek v chlebové peci, tradiční velikonoční sekanice
- Komentovaná prohlídka muzea v 11.00 a v 15.00 hod.
- Velikonoční zvyky a tradice – přednáška
- Hudební a taneční vystoupení

Změna programu vyhrazena

Malý Adam ve velkém divadle

Malý Adam je moc milý a také výjimečně talentovaný kluk, žák 2. B na Hluboké. Na přelomu roku si splnil svůj první VELKÝ životní sen. Stal se z něj herec a zpěvák v opeře Kominíček v Jihočeském divadle v Českých Budějovicích. Divadlo letos slaví 100 let od založení. Soubor zahájil činnost 6. září roku 1919 jako Jihočeské národní divadlo. Letos si divadlo připomene i 200 let od vzniku své historické budovy a 70. výročí souboru Malé divadlo. Adam tak vstoupil na jeviště divadla ve slavném roce a se souborem také odehrál představení při hostování v divadle ABC v Praze. Představení rodinné opery se velmi povedlo a všem vám vřele doporučuji, abyste si nenechali ujít zážitek, který potěší...

Dějství první

Jihočeské divadlo vypsallo v říjnu 2018 KONKURZ na sólové dětské role do opery Benjamin Brittena KOMINÍČEK. Hledalo mladé pěvce/herce do těchto rolí: Sam (kominíček) – chlapec 8 let, Julie (Juliet) – dívka 14 let, Gay – chlapec 13 let, Johnny – chlapec cca 15 let, Sofie – dívka 10 – 11 let, Hugo (Hughie) a Týna – dvojčata, oba 8 let. Věk dětských postav je orientační.

Předepsáno bylo: *Všechny role vyžadují pěvecky zdatné představitele – rozsah a – g2 (a2)*

Požadavky: • 1 skladba dle vlastního výběru • zkouška rozsahu • 1 skladba ze zasláného materiálu.

Hudební nastudování Mario De Rose, režie Petr Hašek, premiéra 8. 2. 2019.

Osmiletý Adam Novotný z Hluboké nad Vltavou náročný konkurs zvládl výborně, byl vybrán, aby hrál a zpíval Huga, a neprodleně začal zkoušet v Jihočeském divadle.

Dějství druhé

Kdo objevil Adámkův talent?

Pár řádků, které doplní bílá místa v Adámkově životopise nám laskavě zaslala mailem Silvie Žatecká Vojíková, objevitelka Adamova talentu mezi dětmi, které navštěvují Literárně dramatický obor ZUŠ na Piaristickém náměstí v Českých Budějovicích

Prý jste to byla vy, kdo přišel s nápadem poslat Adama na konkurz?

Věděla jsem, že Adámek by se rád divadelně realizoval nejen v rámci dramaťáčku (v loňském přípravném ročníku jsme měli „na hraní“ jen

45 minut týdně), a tak jsem ho zapojovala do dalších akcí ZUŠ (vystoupení na vánočním koncertě, koncertě s rodinnými příslušníky, na němž hrála a zpívala celá rodina Novotných, koncert k 100. výročí československé státnosti v KD Slávie, kde poprvé účinkoval na velkém jevišti před stovkami diváků). V rámci našich dramatických představení jsme využívali nejen Adámkovy herecké, ale i hudební dovednosti (zpěv a hra na klavír).

A tak v okamžiku, kdy Jihočeské divadlo hledalo pěvecky a herecky talentované děti v Adámkově věku, připadal mi jako ideální kandidát. Navíc opravdu moc toužil po „profesionálním divadelním angažmá.“ A jsem ráda, že se mu přání splnilo.

A jak vidíte Adama jako svého žáčka z dramaťáku?

Adámek je na svůj věk herecky velmi šikovný, dokáže se krásně vžívat do svých rolí, má obrovskou představivost a fantazii – jen jeho nápady pro dramatické scénografie jsou často mimo možnosti našeho hmotného světa... Při improvizacích rád provozuje divadlo jednoho herce, ale je i skvělý týmový hráč. Jeho divadelní role (malý Tomášek Masaryk, zvědavý kocourek Modroočko, klaun z cirkusu Juuúú, lišáček z štedrovečerní výpravy maňásků) se vyznačují nadšením z prozkoumávání neznámého a se stejným okouzlením objevuje i magický svět divadla – ať už na dramaťáčku či na profesionální scéně.

Dějství třetí

Návštěva školního představení

Wau!

Už jsem dlouho na školním představení nebyla, taky jsem už dloooouho dospěla, ale díky malému Adamovi jsem zase mohla být! Dokonce jsem mohla usednout na křeslo, rezervované obvykle dohlížejícímu požárníkovi. Shlédla jsem představení o kominíčkovi, ale taky viděla všechno, co si divadelníci i ostatní divadelní profese pro diváky připravili. Naprosto obětavě, podotkla bych. Protože odvést herecký a pěvecký výkon na jevišti, dobře, takové je herecké řemeslo. Ale běhat po celém divadle od sklepa po půdu, ukázat všem zvědavcům, co všechno skrývá budova divadla, předvádět scénky a překvapení v divadelních zákoutích, vypouštět milion bublin z bublifuků, rozlítat desítky papírových vlaštovek (a také je asi někdo musel předem z notového papíru poskládat!)... to je hodně „práce“ navíc. A vydržet hodinu skákat na trampolíně v oparu umělé mlhy, abyste se vynořoval a zanořoval do orchestřiště, překřikovat přitom malé štetěbálky a učit je zpívat operu... Nebo lítat jako snící malý kominíček vzdušným prostorem divadla z jeviště až nad balkon v pěkné výšce! To tedy nemám slov... kromě cizáckého výrazu: Wau! Wau! Neuvěřitelné to bylo!

První půlka představení vás ubezpečí, že jste v divadle doma. A druhá půlka je o tom, že opera vůbec není nudná věc jenom pro dospělé! Naopak. Na tomhle rodinném představení je všechno hezké a povedené. Chápu, že je malý Adam okouzlený, i přesto, že je v téhle hře herec a nikoli divák. Tentokrát se povedlo něco krásného. Rozdíly mezi hledištěm a jevištěm se stírají. Hrají si všichni. Herci i diváci. A všichni si také mohou zazpívat. I když tón nevytáhnou tak vysoko jako sedmero dětských hlásek a jako vyškolené hlasy dospělých.

Skladatel Benjamin Britten nazval své dílko výstižně: Hrajeme si na operu. A režisér Petr Hašek je dovedl k dokonalosti. Totiž s imerzivním divadlem se u nás moc často nesetkáte. Je hoooodně náročné a není pro každého. Co vůbec to cizí slovo znamená? Jednoduše to, že se můžete po více či méně rozlehlelém prostoru volně pohybovat a vyzobávat střípky divadelního dění.

A věřte mi. Na tohle divadlo budete chtít jít znovu.

Dějství čtvrté

A to ještě nevíte, že budějovické představení Kominiček hostovalo i v pražském Divadle ABC. Dopadlo velmi dobře i dle pražské kritiky Divadelních novin:

Jak se dělá opera

V Jihočeském divadle v Českých Budějovicích vytvořili už druhou operní inscenaci cílenou na nejmenší publikum. A stejně jako tu první, Ravelovu operu Dítě a kouzla (2016), doplnili i Kominička Benjamin Brittena edukačním programem (inspirování první části Brittenovy opery nazvané Jak se dělá opera). U Ravela dětem ukázali, jak se tvoří hudba, tentokrát je pozvali na prohlídku exotikou zákulisních prostor, v nichž se skrývaly různé bytosti a nenápadně děti poučily, jak vypadá divadlo za služebním vchodem. A jak se operní inscenace připravuje. A také jak se divadlo zakazuje, protože Kominička tu kdysi soudruzi zaškrtili těsně před premiérou a bylo dobře to připomenout. Vlastní operu s nadanými dětmi nastudoval režisér a šéf Malého divadla Petr Hašek přiměřeně hravou formou – no, možná to mohlo být ještě trochu ulítější, ale všichni na jevišti i v hledišti se dobře bavili. Ani cynický operní kritik se nenudil.

Jihočeské divadlo České Budějovice – Benjamin Britten: Kominiček. Překlad Evy Bezděkové z nahrávky Supraphonu (1976) přepsali a upravili Blanka Zahradníková, Helena Koblischková a Tomáš Studený, hudební nastudování a dirigent Mario De Rose, režie Petr Hašek, kostýmy Jitka Nejedlá, choreografie

Kamila Mottlová. Premiéra v Jihočeském divadle 8. února 2019.

Autor: Josef Herman, Publikováno: 4. března 2019

Dějství páté

O čem je Kominiček?

Hlavní osoby: surový kominík Černý Bob (bas); jeho syn a pomocník Clem (tenor); osmiletý učeň Sam; správkyň domu v Iken Hallu slečna Baggottová (alt), Brookovi děti z Iken Hallu; vychovatelka Rowan (soprán) a další. Děj opery se odehrává v dětském pokoji v Iken Hallu v Suffolku v Anglii v roce 1810.

Do Iken Hallu přichází surový kominík Černý Bob se svým synem Clemem a novým pomocníkem, osmiletým Samem. Slibují správce domu, slečně Baggottové, že krbový komín vyčistí pečlivě. Sami se do práce neženou, od toho mají malého Sama, kterého donutí, aby se úzkým otvorem vyšplhal do komína a vyčistil ho. Pak odejdou.

Do pokoje přibíhají děti, hrají si na schovávanou. Náhle uslyší výkřiky o pomoc, to malý Sam uvízl v komíně a dusí se. Děti se snaží Sama zachránit, tahají za lana: „Táhněte mírně, tak stáhneme jej sem k nám. Táhněte ze všech sil, raz, dva, tři teď! Táhněte rázněji, stále je tam! Hej rup, hej rup...“ Ozve se veliká rána a Sam spadne na zem. Nic se mu nestalo, ale vypadá hrozně – celý od sazí. Děti se rozhodnou, že ho vykoupou: „Už zpívá jak ptáček tu v kotlíku var a plamínek skáče a z krbu jde žár... Huš do vody

kluku! – a Sam už je tam, teď pozor, já ruku dost od mýdla mám, to hezoučké děcko tu má být náš Sammy, to zázrak je všechno, no posuďte sami...!!!“

Děti ale musí Sama schovat, aby ho nenašla ani slečna Baggottová, ani Černý Bob. Otevrou okno a k němu udělají černé stopy, aby všechno zamaskovaly a zmátly dospělé.

Když je Sam vykoupáný, schovávají ho do skříně s hračkami.

Správce něco tuší, šmejdí po pokoji, přiblíží se k Samovu úkrytu... V tu chvíli však omdlívá Julie, aby odvrátila pozornost od Samovy skrýše. Dobře to dopadne.

Teď ale mají děti další těžký úkol. Dostat malého Sama z domu. Naštěstí o nápady není nouze. Příští den odjíždějí z Iken Hallu hosté – bratránci z Woodbridge ke svým rodičům. Do jednoho ze svých cestovních kufrů skryjí malého kominička a propašují ho tak z Iken Hallu na svobodu.

A děti mohou vesele zpívat: „Už podkovy koní na cestě zvoní, práskne si bič, že už je odtud pryč. Teď vy, naši milí, co jste tu byli, zpívejte též, každý zpívej, jak chceš. Hej – hop! Hej – hop, podkovy ať zvoní, vraný koni, cválej dál! A teď, a teď zůstaň stát. U cíle jsme, navzdor všem. Děkujeme za pomoc, přejeme všem dobrou noc!“

Dějství šesté

Kdo je kdo?

V hlavní roli chudého chlapce a pomocníka kominíků debutuje Dennis Kuta Smatana. Alternuje Jan Švec. Kluci dokážou předvést

kaskadérské prvky a salto pod stropem divadelního sálu. Jako sourozenci z Iken Hall vystupují Petra Bohdalová s Markétou Kurzovou (Julie), Klaudie Reinke nebo Václav Švec jako Maya nebo May, Zuzana Bachová s Ludmilou Šestákovou (Sofie). Děti na návštěvě hrají Irena Freudenschussová / Kamila Máčová (Jane), Markéta Kecová / Adam Novotný (Hana / Hugo), Tereza Bachová / Barbora Pavlíčková (Týna). V rolích divadelního personálu se představí herci Malého divadla.

Začátek představení zaujme obecnost výjimečnou aktivitou, totiž „procházkami“ po divadle za asistence herců s různými překvapeními na cestě. Kdo zůstane sedět v hledišti, může si „povídat a zazpívat“ s orchestrem a dirigentem. Skladatel prý chtěl, aby se diváci připojili ke zpěvu, a tak se mohou přidat. Ideálem by bylo, kdyby se ve finále rozezpíval celý sál. „Písň nebo árie jsou tak hezky vymyšlené a zpěvné, že rychle chytí posluchače a ten má příležitost zazpívat si s operními sólisty,“ myslí si režisér Petr Hašek.

Po přestávce už se hraje Brittenova opera v klasickém stylu, ale zpracování ještě pořád překvapuje drobnými detaily a děj je pohádkový, stejně tak jako promyšlená a kouzla a taje skrýjící scéna, působné kostýmy, a školené hlasy sólistů opery. Ale i sedm dětských představitelů dokonale vystihlo hereckou, hudební, ale i pohybovou stránku představení. Velice pěkně udělaný divadelní program je vlastně takový pracovní sešit, ve kterém kromě jiného najdete i výstižné karikatury herců.

Dějství povídavé

Povídáme si s Hugem, nebo vlastně Adámkem Novotným z II. B hlubocké základní školy. Sedíme u oběda. Je po školním představení a Adam má hlad jako herec.

Oba kluci čekali u služebního vchodu divadla. Sice už neměli své hezké kostýmy, ale oběma zůstaly podmalované oči a tváře. Dennis (kominíček) mi svěděl, že je moc rád, že má Adama (Huga) v divadle. Jsou velcí kamarádi. Moc nerad by byl sám mezi holkama.

Kominíčků je málo a nosí štěstí, víš to? ptala jsem se Dennise.

Ví to, ale neví, jestli by mu šplhání po střeších nevadilo. Než si zvykl na vznášení se v divadle vysoko nad hledištěm, stálo ho to úsilí. Ale teď už ho to baví. Adam se soucitem vypráví, že Dennisovi z prvního létání bylo skoro špatně. Ale Dennis to zvládl! Veselejší než lítání vzduchem je schovávačka – propadliště pod vanou, když malého kominíčka děti koupou, nebo chvíle, kdy kominíček vypadne z krby, když ho děti zachrání.

Adam je spontánní, milý a velice nadaný chlapec. Je to malý kluk, nicméně dokáže přemýšlet a mluvit jako kluk velký. Je pracovitý, cílevědomý, slušně vychovaný, ale navíc působně dětsky milý. Děkuje i za maličkosti a rád dělá

ostatním radost. Adam vypráví, že dnešní představení bylo náročné, protože divadlo bylo plné dětí a v první polovině dopoledne se střídaly u scének, které pro ně herci předváděli mimo jeviště. Bylo to prý hodně rychlé.

Premiéra byla před měsícem, *vypráví maminka Martina*. Pamatuji, že to Dennisovo „létání“ se začalo zkoušet až naposledy, krátce před premiérou. Adam Denise lítoval, že asi měl i závat. Já nejdřív myslela, že ho jen nazdvihnou na jevišti, ale když se pak „ve snu“ vydal až k balkónu do hlediště, říkala jsem si, jak je to herectví náročné. Dennisovi je jedenáct let, Adamovi osm, jsou to malí kluci, ale dokážou být zodpovědní a úkoly zvládnout.

Máme alternaci, Dennis i já. Ale za mě mají holku, protože už nenašli kluka s tak velkým hlasovým rozsahem, *vysvětluje Adam*, aniž by se chlubil, je skromný a svou hlasovou výjimečnost si vlastně nepřipouští.

Adame, vy děti zpíváte bez chybičky a máte nádherné čisté hlásky. Jako zvonečky. Do toho předvádíte roli a pohybujete se v předepsané choreografii, a ta je opravdu náročná, je to obdivuhodné! A je vidět, že vás to všechny baví. I holčičky, i kluky, i velké herce.

Baví mě to. Mě bavily i zkoušky. A museli jsme hodně zkoušet, 2,5 měsíce. Takže jsem skoro nebyl ve škole. Měl jsem plný týden, od pondělí do soboty a měl jsem volno jen v neděli.

Choreografie je tam náročná, *dodává Martina*. Choreografie a vlastně všechno v opeře musí sednout na puntík. Činohru možná trochu přizpůsobíš pohybu, situaci, ale zpívaná opera prostě má pevný řád, hudba hraje, a píseň je přesně daná, nemůže zpomalit nebo zrychlit. Zkoušelo se důkladně a stalo se, že byl Adam tak unavený ze zkoušky, tak ho bolely svaly, že ani nemohl nasednout do auta.

To byla moje alternace nemocná, *vysvětluje Adam*, kterému cizí výrazy vůbec nedělají problém. Musel jsem hrát s oběma skupinami za sebou. Vždycky alternace odpočívala a ta druhá zpívala. Ale já neměl kromě pauzy, co měli všichni, vůbec žádnou chvilku volnou. Prostě jsem tam byl jeden člověk za dva.

A jak se tvoje postava jmenuje?

Přece Hugo!

Tak ti tak maminka občas může říkat doma, abys nevypadl z role.

Mně se Hugo a ostatní děti moc líbí, hned bych je brala domů, směje se Martina. Když se paní Baggottová ptá, jestli je v pokoji uklizeno, všimněte si, jak děti hned krásně a rychle uklízejí! To se děje asi jenom na divadle nebo ve filmu.

Po kom to, Adame, asi máš, že miluješ divadlo?

Nevím, mě to v tom dramataku prostě přitahovalo. Protože jsem měl rovnátka na zubech, tak jsem si říkal, že to bude zbytečný

zkoušet konkurs, že stejně nevyhraju. Ale já jsem to zkusil, nacvičoval jsem a celou dobu mi probíhalo hlavou, proč to vlastně nacvičuju? Ale všechno jsem jim odpíval a pak nám napsali z divadla a mamka donesla šampaňo – a to bylo dětský a hrozně dobrý.

Dopis o tom, že jsem přijatý, přišel v pátek a hned v pondělí jsem měl jít do divadla. A když jsem si na to ráno vzpomněl, že tam půjdu, tak jsem se úplně vytrémoval. Když jsem tam přišel, nikoho jsem neznal a byly tam nějaký cizí holky a kluk. Ale po čase jsme se skamarádili a jsme obrovský kamarádi. Na první herecké zkoušce jsme se jen seznamovali a taky zpívali.

A velcí herci jsou taky kamarádi?

Ze začátku prý z některých velkých herců šel strach, vysvětluje maminka. Třeba z pana Brantalíka, ten má mohutný hlas i v šatně. Pak jsme se byli podívat na představení *Prodané nevěsty*... Ta opera je docela dlouhá, ale Adam ji vydržel dokoukat až do konce, a to byl večer. Ptali jsme se, jestli se mu líbila, a on nám vysvětlil, že líbila, protože tam přece měl plno kolegů. Adámek přejímá divadelní slovník a je mezi herci jako ryba ve vodě. A ještě něco Adama moc bavilo... Nám vždycky přišel rozpis na další týden, co bude za zkoušky a co nás všechno čeká. My podle toho naplánovali chod rodiny, rozdělili úkoly, kdo kam koho poveze... Byly vypsané zkoušky na jevišti, zkouška ve zkušebně a pak jela první skupina do Vráta zkoušet kostýmy. Brali dětem míry a Adámek se na kostým moc těšil. Paní švadleny byly veselé a vtipkovaly s ním, a řekly mu, že v nejbližší době smí povyrůst jen o pět centimetrů, víc ne.

Takže máš, Adame, hodně nových dospělých přátel. A šikovných! Každý něco umí. Já celý začátek představení nejvíc obdivovala pana „sbormistra“, že dokáže po celou dobu hopsat na trampolíně, mluvit přitom a zpívat a vůbec se nezadýchat.

To je Martin Dobíšek, jak skáče na trampolíně, toho mám rád. On pracuje v Malém divadle, a on nám vždycky říká, že i když s námi není, že na nás myslí! A Kamča choreografka na nás taky myslí, když nepřijde na představení! A dávala nám domácí úkoly, na videu třeba zvlášť tanečky, a my se tu hudbu učili doma, nacvičovali jsme přebíhání na taneček *Malý hloupý kominík*...

Tak při téhle scéně jsem se zrovna bála, aby na tebe korpulentní paní herečka nešlápla, když jste s dětmi byly schované pod tou lehounkou látkou.

Taky už na mě šlápla! *potvrzuje mé obavy Adam*. Stalo se to tři dny před premiérou, auu auu, museli jsme nohu stříkat sprejem. Takže pak ještě Kamča trochu pozměnila choreografii, aby děti seděly na patách, aby se to už nestalo a nikdo na nás nešlápl. Ale taky teď už skrz látku vidíme, a já už koukám a můžu si dávat pozor.

A když hrajete večer... neusínáš při představení?

Martina: Kdepak. Večerní představení končí dřív, než lecky končí zkoušky – kolem desáté večer, i později. Adam by pro divadlo obětoval cokoliv. Když teď měli v prvouce povídání o budoucím povolání – ne, že bych to nečekala – ale jeho volba byla jasná: Herec! Operní!

Já už znám celé divadlo, *doplňuje vzápětí Adam*. To je moje domovské divadlo! Mám ho probíhat všude. Někdy, než mamka přijde z práce, čekám na vrátnici a pomáhám vydávat klíče.

A občas radí panu režisérovi, směje se Martina.

Adam se vrací k aktuálnímu představení: Mami, komíníčkovi dnes spadnul při kotrmelci klobouk do hlediště. Ale na děkovačku mu ho vrátili. A mami, ta holčička, co je moje dvojče, tak jí včera píchali ucho. A ona teď na něj neslyší. A jednu chvíli úplně přestala zpívat, ale my ostatní zpívali.

Musela hrát, *vysvětluje Martina*. Její alternace jela na hory. Herec musí být obětavý. Není to jen zábava, je to zodpovědnost. Proto jsme po konkurzu s Adámkem probírali, co by následovalo, pokud ho vyberou. Aby byl připravený. Říkali jsme: *Pokud tě nevyberou, nic se neděje, byla to zajímavá zkušenost*. Poslali požadavky, které byly poměrně náročné, co chtějí, aby děti uměly. Někdo se odhlásil, někdo nepřišel a i požadovaná věková hranice dětí se

musela změnit. Ty malé děti umí dobře zpívat, ale nejsou to herci. Dělalí to rády, učily se za pochodu. Když přišlo rozhodnutí, že Adama berou, znovu jsme si sedli, on, já, Zbyněk. Chceš opravdu hrát? *Bude to náročné. Budeme dojíždět na zkoušky, budeš se muset vzdát tréninků, a pokud začneš, musíš vytrvat, nemůžeš pak ostatní nechat ve štychu*. Novému režimu se musela přizpůsobit celá rodina.

Ale musím potvrdit, že ani v nejnáročnějším období zkoušek, kdy přišel domů pozdě večer, najedl se, osprchoval a šel spát, a ráno v devět už byl zase na jevišti – ani jednou neřekl, že se netěší, že nechce hrát. To bylo úžasné. Prostě se realizuje a těší ho to. A k tomu obrovská podpora paní učitelky, která nám po zameškaných dnech psala, co se všecko musí doučit, co probírali... Adam pak naskočil zase do školy a dotáhl zameškané hodiny docela rychle.

Adam dostal talent, čistý hlásek i vůli darem od Pánaboha, ale já bych si tipla i na rodičovské geny. Oba milujete divadlo. Až na to, že vás rodiče Adam trochu předběhl. Vy hrajete amatérské divadlo, a on nastoupil rovnou k profesionálům.

Já jsem začínala hrát na Hluboké s Křížáky v osmé třídě, pak jsem hrála u Zdeňka Pikla a společně jsme si se Zbyňdou zahráli pod Geryho taktovkou jednu činohru. Zbyněk pak zpíval v muzikálech u Zdeňka Pikla. Doma si

zpíváme všichni, vždycky se u nás zpívalo. Já hrála divadlo i s dětmi v bříšku, skoro až do porodu. Tehdy jsem pět let hostovala v Českých Budějovicích v divadle J. K. Tyla. Když se Adámek narodil, tak mi Zbyněk splnil sen – já si totiž přála hrát na klavír už od první třídy. A on tehdy šel celý šťastný z porodnice a řekl si, tak teď – a koupil nám elektrický klavír, velký klavír by se nám domů nevešel. A já začala hrát. A když se narodila Julinka, koupili jsme ještě kvalitnější nástroj, je to náš nejdražší kus nábytku, ale vyplatí se. Adam začal hrát v pěti letech, teď právě změnil i pana učitele, a hraje s panem korepitem z divadla, trénují spolu i zpěv. Nepotřebuje ani noty. On to slyší a hraje docela složité skladby. Ano, má to tam, a když vydrží, snad to k něčemu bude. A také chodí zpívat. Na sólový zpěv chodil v předškoláku k paní Netolické. Dramatický kroužek si v 1. třídě vybral sám, to je zatím jeho nejoblíbenější kroužek. Samozřejmě chodí do školy na sborový zpěv k paní učitelce Martincové, a ještě chodí malovat do ateliéru k Šárce Rubickové. A strašně rád hraje baseball, to má po tátovi.

Martino, máš dvě krásné šikovné děti, a to je pro rodiče velká radost.

Příležitost, která k nám přišla díky Jihočeskému divadlu, mi připadá mnohem cennější než cokoli jiného a Adamovi přináší krásné pocity a lásku k divadlu.

Žáci 2. B. s Adámem na odchodu ze školního představení opery Komínček

Na začátku jsme si poslechli tu operu i v anglickém originále a jak jsme postupně na zkouškách viděli, co z toho představení bude, celá výprava, kostýmy, jak vydařená inscenace to bude, jak se krásně hodí do staré budovy divadla, že je to s živým orchestrem... byli jsme čím dál víc nadšení. Pan režisér říká, že dělá divadlo pro děti s dětmi, a to pojetí je nádherné. Vychovává jak diváky, tak herce. Prolnutím s diváky v první půlce programu je to o intenzivnějším vnímání a napojení herců na diváky a opačně.

Navzdýcky mi zůstane v paměti, a nám oběma, mě i Zbyňkovi tekly slzy, když jsme viděli Adámkův výraz na jeho první děkovačce – při té opravdové premiéře. Možná i proto, že víme, jaký to je pocit. Vidět jeho nadšenou tvářičku je nádherné. Pochopíte, proč herci hrají. Předávání energie mezi herci a diváky – ta největší odměna.

Je to opravdu krásné, poklonit se před diváky, Adame. A za co vlastně vy herci děkujete?

Za to, že diváci vydrželi až do konce, *odpovídá čtverácky Adam*. Evidentně už se nakazil hereckým humorem.

Ba ne. Hlediště děkuje za ten hezký pocit a za to, že jste krásně hráli a zpívali. A vy děkujete, že jste mohli předvést, co umíte, a že diváci pochopili, co jste jim chtěli říct. Mají povznášející pocit na duši a vy taky.

A co tvoje malá sestra Julinka? Není smutná, že ona nehraje?

Ta to všechno umí zaspívat. Celou operu, *potvrzuje Adam*.

Adam měl před premiérou angínu, *vysvětluje Martina*. A Julinka chodila a říkala, to nevádí, já to všechno zahraju za Adámka. Jako ženská je ráda, že může do divadla vytáhnout svoje nejlepší šatičky a jde reprezentovat svého slavnějšího bratra. Julinka má jasno, že by chtěla dělat balet a bude tancovat na Hluboké v kroužku s Jindřiškou Müllerovou, skutečnou balerínou.

Obě naše děti milují kostýmy, poberou i naše hadříky a kombinují a hrají si na převleky. Zároveň s námi podnikají dobové kostýmované akce, tady v Budějovicích při oslavách jsme byli jako rodina Hardtmuthova, Franc Josef s chotí Sissy, loni v srpnu na náměstí zase jako prvorepubliková rodina a na podzim jsme pro paní hejtmanku na zámku Hluboká udělali takový průřez módou minulého století.

Adam miluje příběhy, a starý Řím, teď ho fascinuje II. světová válka a letadla. A moc rád čte, je velký čtenář.

Skončí to všechno s Kominíčkem, Adame? Nebo příští rok nastuduješ další hru? Bude tě opera bavit, i když ji budeš hrát po sto poprvé? Jo, bude! Mě to baví a chci v divadle zůstat. Jsou tam prima kamarádi. Je to můj nejlepší zážitek a Kominíček je nejlepší opera ze všech. Napsal

ji Benjamin! A já jsem taky složil svou vlastní skladbu. Pro tátu. Jenom hudbu beze slov. A zahrál jsem mu ji.

Dějství poslední

Spolužáci s paní učitelkou

Na divadelním balkoně sledovaly celé školní představení a hlavně excelentní výkon svého spolužáka děti z 2. B. Paní učitelka Jana Štěpková jim zprávu o návštěvě divadla řekla až na poslední chvíli. Bylo to krásné překvapení!

Děti mají ze svého kamaráda radost a jsou na něj pyšné. A my jim všem děkujeme, že na památku téhle krásné chvíle se pro Hlubocký zpravodaj vyfotografovaly v předzáhlí divadla.

Adam mi slíbil, že mi vždy v budoucnu poví o každé své divadelní či operní roli a pozve mě na premiéru!

Volné křeslo mi prý zajistí domlouvou s kolegou – divadelním panem vrátným. Mám radost a už teď se těším!

Adam s maminkou Martinou – první angažmá v Jihočeském divadle

Jídlo a radost

Restaurace v Podskalí

Co se mě týče, o jídle i restauracích si povídám ráda. Jídlo je moc DOBRÉ téma! Pohostinství občas vnímám jako hru dvou zúčastněných stran. Host a restaurátér. Obě strany se vzájemně ovlivňují a vzájemně vychovávají. My hosté už jsme většinou pochopili, že špagety se nesrkají a nekrájí vidličkou a nožem. Jsme vděční, když nás servírka decentně opraví, pokud špatně vyslovujeme italské slovo řísky. (Ano, moje děti se za mě občas stydí, ale pochopíte, naše generace se učila vyslovovat slovo „boršč“ – to je ruská polévka.)

Působit osvětovcem by dobrá restaurace měla. Zvyšování všeobecného standardu kultury stolování a kvalitní gastronomie by se mělo dít mile a nevtíravě.

Samozřejmě se lidé s rostoucím povědomím o tom, že se „pohostinství“ může dělat dobře, stávají náročnějšími. Touží ke kávě dostat sklenku vody na doplnění tekutin. Nechtějí rozlévanou colu. Nespokojí se s láhví bílého vína, která jim (a to dokonce v hlubockých čtyřhvězdičkových hotelech) přistane při plesu na stole bez obalu, který ji udrží chladnou. Hosta zamrzí i slané brambůrky, které dostane v pytlíku do ruky, ale už bez misky na jejich pohodovou konzumaci... A je už úplně smutnej, když nejdřív dostane kávu, a teprve když mu úplně vychladne, vzpomene si obsluha, že k ní chtěl i moučník...

Ale jde to i jinak. A do takových restaurací nás to pak táhne, jako včelu na květ.

Prvního apríla – a není to apríl – se znovu otvírá světu restaurace na louce u bowlingu a letní plovárny. Změnilo se mnohem víc, než jen jméno. Restaurace v Podskalí si od ledna prošla zásadní rekonstrukcí kuchyně i interiéru. Jan a Veronika Vlasákové jsou důkladní: úpravy prostoru restaurace proběhly od podlahy až ke stropu. Design evokující čistý severský styl navrhla jedna z bývalých kolegyně manželů Vlasákových z Infocentra na Hluboké. Prostor oplývající čistě bílou barvou se rozjasnil a pocitově zvětšil. Bílá výmalba, zajímavý a pohodlný bílý nábytek, designové lustry. Míst v restauraci přibýlo, na doladění interiéru ještě trochu zeleně, a se zvyšující se teplotou venku se otevře také letní terasa...

Tady se opravdu hodně přemýšlelo nad celkovým pojetím prostoru. Jan Vlasák vždy uvažuje v souvislostech, a tak si ve svém podniku vyřešil i barvu světla stropních svítidel, která budou hostům svítit do talířů. Uvědomili jste si někdy, co nám vlastně na osvětlení v interiérech může vadit? Já to neuměla pojmenovat. Zatímco teď vím, že budu ráda vychutnávat večeri pod žárovkou se světlem v tónu vycházejícího nebo zapadajícího slunce. Mnohem hůř mi pochopitelně bude pod světlem připomínajícím výboj blesku při bouři, či světlo svářecího elektrického oblouku. Dnes všudypřítomné led osvětlení totiž působí svou barvou světla nepřírozeně a nepříjemně. A chladně. A tak tady v Restauraci v Podskalí zprostředkují pečlivě vybrané žárovky světlo v retro žlutavé barvě dřívějších svítidel. Zlatý Tomáš Alva Edison a jeho zlaté žárovky!

Možná vám připadá, že zimní období je v Podskalí až příliš klidné a do restaurace nikdo nezabloudí. Ale zdá se, že tomu tak není. V létě přijde restauraci vhod blízkost plovárny a cyklostezky a hladových turistů, v zimě sousedství s bowlingem. Bowling zažívá dobré časy, střídá se tady hodně návštěvníků. Probíhají turnaje, firemní akce a večírky. Někteří borci se snaží skácet kuželky, a druzí, co už dohráli, se uklidňují u rautu nebo dobré večeře.

Vlasákoví otvírají čistě rodinný podnik, v kuchyni bude v kastrolech kouzlit Verončin tatínek, vyučený kuchař s dlouholetou praxí. Vařit bude českou a evropskou kuchyní. Naleštěná nerezová kuchyně je plná moderních zařízení, dnešní profi kuchyňské vybavení zkrátka dokáže ušetřit spoustu práce. Prvotní vstupy do zařízení restaurace a vybavení kuchyně jsou finančně náročné, ale dnešní varná technika ušetří spoustu času a práce. Konvektomaty dokážou zázraky, a zvládnou všechno naráz. Maso, zeleninu, pečivo. Časové spínače pro jednotlivé druhy připravovaných pokrmů se postupně vypínají a už se může nosit na stůl. Zkrátka zázrační pomocníci, pro kuchaře obrovská výhoda a technika zčásti kuchaře opravdu dokáže nahradit. Tohle je opravdu profesionálně zařízení kuchyně, v mnoha ohledech nadstandardní, a přitom příjemně útulná se vším na dosah ruky. A s výhledem do zeleně.

Dobrý kuchař je základ každé kuchyně.

„Honza je skvělý na vyladění jídla do finální chuti. Rozumí koření a různým ingrediencím, v tom je rozhodně mnohem lepší než já,“ chválí svého muže Veronika. A o tatínkovi jako o zkušeném kuchaři v nejmenším nepochybuje.

„Je to vlastně úplně „jednoduché.“ Jde jen o to, aby restaurace dokázala dobře prodat, co kuchař umí,“ vysvětluje Jan Vlasák. „V gastronomii se ale všichni učíme. Nejen hospodský a personál. Už i host pochopil, že neplatí jen za zboží – jídlo na talíři, ale také za službu, která mu jídlo servíruje. Že nejde jen o co největší a nejlevnější porci. Suroviny tvoří jen prvotní základ dobré restaurace, to další je schopný kuchař, prostředí, obsluha, estetika, vstřícnost a noblesa personálu. Platíte třetinu ceny za jídlo a dvě třetiny za všechno ostatní. A pokud se mi jako hostovi nedostane těch příjemných dvou třetin, už bych příště nepřišel. Přece si dobré jídlo můžu koupit a sníst si ho doma, ale mě jde právě o to prostředí, příjemný pocit opečování, a ubezpečení v tom, že jsem právě v téhle restauraci vítán a že tam udělají vše pro to, aby mi bylo dobře.“

Něco jiného je rychlé obědové menu, kdy se lidi přijdou rychle zasytit a vracejí se do práce. Ale i to musí být samozřejmě dobré a obsluha příjemná. V případě oslav, večerů, obědů se společností – tam už by mělo jít o zážitek, který hosta opravdu potěší.

Kvalita personálu spadá pod zodpovědnost majitele podniku, jak se svým lidem věnuje, jak si je vychová a jak na ně dohlíží. I pro ně je práce příjemnější a přinese jim lepší pocit, pokud v podniku, kde pracují, zažijí pocit respektu a prestiže povolání kuchaře a dobré obsluhy.

Je spousta forem určitého pohostinského bontonu, který se pěstoval za první republiky. A v mnoha ohledech a v mnoha restauracích zjistíte, že také některé socialistické podniky si vedly líp než některé dnešní. Někdy chybí chuť profesní pravidla dodržovat, někde je to neznalost, nebo lenost, ale právě restaurace by měly hostinské noblesu a kvalitu nenuceně učit...“

Jak si povede Jan Vlasák a jeho rodinný tým?

Na to prý ve městě mnozí uzavírají sázky. Nechme se překvapit. Rozhodně původní bistro Vlasákových jako moderní gastronomická vlašťovka v tehdy nově postaveném Podzámčí nebylo vůbec špatné... Nejlepší zkrátka uděláme, když přijdeme posedět a ochutnat něco z nabídky Restaurace v Podskalí.

„Věděli jsme, že je tady hezké místo, chodili jsme sem rádi,“ *dodává Jan Vlasák*. „A je tu prostor pro to, zkusit to dělat dobře. Vstupujeme sem se všemi esy v ruce, a chceme vytvářet skutečnost podle svých představ. Pokoušíme osud, jestli nás v tom podpoří. Soused z bowlingu je prima

člověk, chceme spolupracovat, sladili jsme své otevírací hodiny. Tak jako on dává do svého podnikání kvalitu a lidem se opravdu věnuje, zkusíme obstát i my.“

TAHÁK PRO RESTAURATÉRY

Výjimečný servis je...

- **pohostinný, přátelský a zdvořilý:** Uvítání je zásadní moment návštěvy – tvoří první dojem z restaurace a nastaví náladu hosta. Vřelé přijetí, úsměv a pozornost můžou být důvodem, proč hosté dají určité restauraci přednost před jinak srovnatelným podnikem. Je to moment, kdy je dobře zbourat bariéru mezi hostem a obsluhou. Přivítat hosta třeba nějakým komplimentem, zkrátka ho potěšit hned na začátku...
- **znalý:** Číšník musí jasně vědět, co se z čeho dělá, jak a proč i odkud to je... To se týká nejen stálé, ale i denní nabídky. Pokud se host ptá na složení jídla, dobrý číšník či servírka rychle vytuší, kam otázka míří – zákazníka nejspíš zajímá konkrétní ingredience, třeba jestli pokrm obsahuje česnek.
- **efektivní:** Je důležité umět si rozvrhnout práci. Škoda každého kroku s prázdnými rukama; každá takhle mikrominuta udělá v celodenním provozu nakonec hodinu. Nehleď na to, že pohled na výkonnou obsluhu, která má o všem přehled a ví, co dělá, je pro hosty mnohem příjemnější.
- **dobře načasovaný:** Všechno má svůj čas; to se týká podávání jídla i nápojů stejně jako komunikace se stolovnými. Nemá smysl nabízet dezert hned potom, co host dojedl pekáč žeber. Nechat hosta odpočinout je stejně důležité jako nenechat ho čekat příliš dlouho. Jako zákazník poznáte správný timing tak, že si nemusíte o nic říkat – ať už je to dezertní vidlička, cukr ke kávě, anebo dolítí vody či vína. Vše přijde přesně v tu správnou chvíli.

- **flexibilní:** Výjimečný servis neznamena jen následování pravidel – občas právě naopak. Jsou hosté zabraní do hovoru a servis zprava by je rušil? Servírujte zleva! Chce host jiné pořadí chodů? Sám si dolévat víno? Zařídte to pro něj.
- **konzistentní:** Lidé zavítají do restaurace poprvé z nejrůznějších důvodů. Ale vrátí se kvůli jednomu jedinému: líbilo se jim jídlo a servis. Proto byste v kteroukoli hodinu a den měli dostat stejně kvalitní jídlo a servis.
- **efektivní v komunikaci, a to vůči hostovi i kolegům:** Dobrý číšník přizpůsobuje styl komunikace situaci a podává hostovi to správné množství informací. Svou roli hraje i neverbální komunikace; mimochodem patří sem i adekvátní pojetí uniformy – měly by být tak (ne)formální, jako je daný podnik.
- **spolehlivý; buduje důvěru:** Hosté se vlastně dávají restauraci všanc... Mají alergie, takže nesmějí sníst třeba ořechy, musí mít bezkofeinovou kávu... Když mu slíbíme, že s tím počítáme, musí mít stoprocentní jistotu, že číšník zařídí a ohlídá, aby opravdu dostal své jídlo bez ořechů nebo bez lepku. Host nám věří a důvěra se těžko získává a jednoduše ztrácí.
- **empatický – předčítá hostovo očekávání:** Tohle je jedna z vůbec nejdůležitějších zásad. Hosté vždy přicházejí s určitým očekáváním, protože restauraci buď už znají, anebo o ní slyšeli nebo četli. A když pro ně uděláte něco navíc, co nečekali, přijdou znovu. Stačí i drobnosti. Je to věc empatie...

Inspiraci jsme našli na <https://www.jidloaradost.ambi.cz>

TAHÁK PRO HOSTY

Jak si správně objednat cizokrajné jídlo

Italská kuchyně je v Česku oblíbená, ovšem ne všichni milovníci pizzy vědí, jak vyslovovat některá jídla. Udělejte si malou inventuru oblíbených výslovnostních potíživů. Možná objevíte, že některé z nich skutečně komolíte.

V jakékoli italské restauraci najdete na jídelním lístku zhruba totéž: pizzu, těstoviny, saláty, možná nějakou tu rybu nebo steak. Pokrmy mívají italský název a u jejich objednávání můžete pěkně narazit.

Italština sice nepatří mezi výslovnostně složité jazyky, přesto má pár základních zákonitostí, jejichž neznalost může způsobit problém. Ano, stačí, když si jako předkrm objednáte bruschetu místo bruskety (píše se bruschetta), a ostuda je na světě. Nechcete se přece ztrapnit před kolegou či nadřízeným nebo se zesměšnit hned na prvním rande.

Něco menšího pro začátek

Nemá smysl zaplést se do jednotlivých výslovnostních pravidel italštiny. Jednodušší bude probrat notorické chyby. Hned v úvodu italského menu většinou najdete už zmiňovanou bruschettu /brusketu/, která je obvykle opečenou formou ciabatty /čabáty/ s rajčaty. S těmi se zase potkává mozzarella /mocarella/ v předkrmu zvaném caprese /kapreze/. V ošatce vám číšník nejspíše přinese pečivo zvané focaccia /fokáča/, které může doplňovat carpaccio con parmigiano /karpáčo kon parmidžáno/.

Zastavení u hlavního chodu

Na těstovinách zvaných pasta se nedá nic zkazit, ovšem už nejjednodušší verze s česnekem, olejem a feferonkou má zapeklitý název aglio, olio e peperoncino /aljo, oljo e peperončino/. Platí zde stejné pravidlo jako u těstovin tagliatelle. Dvojhlaska „gl“ se totiž vyslovuje jako „lj“. Až si budete objednávat široké nudle, raději řekněte taljatele, přinejhorším tajatele.

A vítězem se stává...

Pomyslnou nejvyšší příčku problémové výslovnosti obsadily gnocchi. Nebohé bramborové noky můžete slyšet objednávat jako gnoči nebo ňoči. Italovi to musí doslova trhat uši. Zapamatujte si a radši třikrát v duchu vyslovte: ňoky, ňoky, ňoky. To je jediný správný tvar.

Po dobrém obědě jistě přijde vhod kávička. Českého turka většina hostů ráda vymění za lahodné espresso. Ovšem pozor! Není to žádné „expreso“. Expres si objednáte leda tak na poště, zatímco velká káva se spoustou mléka je caffè nebo latte macchiato (druhy kávy podle způsoby přípravy by vydaly na samostatný článek). Proto vždy objednávejte: makijáto!

Poslední dvě lahůdky jsou víno a zmrzlina. Smetanová s kousky čokolády dovede pěkně potrápit. Už malým dětem raději vysvětlíte, že ten nejdelší název se čte jednoduše stračatella (psáno stracciatella). A vy si mezitím dejte decku červeného chianti /kjanty/.

I jiné jazyky jsou zrádné. Z francouzštiny se tolik názvů jídel neujalo, ale stejně: neubližujte křehkému croissantu a říkejte mu pěkně kroasán. Tučná kachní játra foie gras pak nazývejte čistě foa grá. Fantastický salát s bramborami, vajíčkem a tuňákem si příště klidně dejte beze strachu, že se ztrapníte. Teď už budete vědět, že pochází z Azurového pobřeží, z města Nice, proto se niçoise čte nysoáz.

A na konec pár záluďností ze světa. Placka zapečená se sýrem, původem z mexické kuchyně, se jmenuje quesadilla, ale pozor na q na začátku. Čte se kesadíja. U masových fajitas pak objednávejte fachitas. A pamatujete na modré „lepídlo“ hojně používané v karibských koktejlech? Legendární kurakao (psáno Curaçao) je ve skutečnosti kyraso. Kdo by to řekl?

Autor: Zuzana Kozubková, kráceno

Čápi jsou tu a blíží se Velikonoce!

Čápi přiletěli na Hlubokou a ohlašují jaro. Pod okny farské kuchyně si v kadidlovniku udělaly straky hnízdo pro své potomstvo. Narcisky a další květiny se již začínají usmívat. Těším se na společné Velikonoce, pro mě „již“ třetí na Hluboké. Jak to uteklo! Velikonoce mám moc rád, neboť se jedná o největší a nejvýznamnější církevní svátky. I očekávání Velikonoc, čas, kterému říkáme postní doba, mám v oblíbě. Umožňuje nám křesťanům se nad sebou znovu zamyslet. Zejména v této době, kdy se skandály vyvalují na ulici, je potřeba si znovu uspořádat svůj život a obrátit se a zaměřit svůj život na Boha, který je původcem života a zdrojem všeho dobra. Velikonoční obřady jsou plné hluboké symboliky, které katolíkům značně zintenzivní jejich prožívání. Mnoho lidí netuší, že pro nás jsou Velikonoce důležitější slavností než Vánoce. O Vánocích si připomínáme, že se narodil Ježíš; to všichni víme, protože Ježíšek nese dárky. Pak se jesličky s vánoční výzdobou uklidí a zabalí a někdy se k tomu přibálí i pan farář a kostel. Jak se pak máme dozvědět o tom, co se stalo poté, co Ježíš vyrostl, jaký byl úžasný a moudrý?

Nebeský otec poslal Ježíše na tento svět nejen proto, aby rozdával o Vánocích dárky, ale aby předal nepopíratelné znamení své lásky k člověku. To nelze pobrat rozumem, zejména když člověk ještě nemá navázaný vztah s Bohem. Pokud jsme schopni určité sebereflexe, a víme, že v tomto životě dost plaveme, neboli jinými slovy hřešíme, pak jsme rádi za pomoc shůry. Co bych si počal bez Boží pomoci! Žil bych malicherný život a zůstal bych v začarovaném kruhu svých slabostí a neřestí. Jakkoliv se snažím být dobrým člověkem, mnohdy se mi nedaří dělat dobro. Pak to zpackám a dělám opak... a svět vypadá tak, jak vypadá, i díky mému přičinění. My, kdo se každou neděli scházíme v kostele, víme, že nejsme svatí podle našich činů. Když vnímáme tuto svou neschopnost, mohli bychom být zoufalí, ale zvětš o Boží lásku a Jeho všemohoucnosti a svobodě je neskutečně povzbudivá: Bůh poslal svého syna Ježíše na tento svět, aby nás učil žít život ve skutečné svobodě a odpovědnosti. Odhalil nám nejdůležitější přikázání: miluj Boha celou svou bytostí a miluj bližního jako sám sebe. Dokonce řekl, že máme milovat své nepřátele. Zase to může znít jako bláznovství. A nejen, že to

odhalil, ale sám ukázal, co znamená láska až do krajnosti: jako nevinný se dal ukřižovat, zemřel na kříži a vstal z mrtvých, aby žádný člověk už nemusel zoufat, nemusel hřešit, nemusel mít strach ani před smrtí, ani po ní. Učinil nás skutečně svobodnými a odpovědnými za své činy a zve nás, abychom podle toho žili. Ukázal nám, jaká síla je ve slabosti, že si už nemusíme na nic hrát, že Bůh nás přijímá takové, jací jsme, a vydává se s námi na cestu, pokud o Něho stojíme.

Z celého srdce Vás zvu na tyto slavnosti Boží lásky, které nazýváme Velikonoční triduum. Všechny bohoslužby můžete sledovat přes YouTube kanál „Živý přenos kostel Hluboká.“ Začínáme v neděli 14. 4. 2019 Květnou nedělí, kde si přečteme celý pašijový příběh a naladíme se na velikonoční události Svatého týdne.

O Zeleném čtvrtku 18. 4. 2019 se nepije jen zelené pivo, ale také se od 18.00 hodin bude v kostele konat připomínka poslední večeře Pána Ježíše a jeho apoštoly včetně starobylého obřadu mytí nohou. I já budu mýt nohy 12 farníků a farnicím na znamení, že jsem si nepřišel nechat sloužit, ale chci sloužit těm, které mě Bůh dal. 19. 4. 2019 je Velký pátek, kdy se v 16.00 hodin bude prezentovat publikace „Hlubocká křížová cesta“ a dále bude odhalena deska s donátory, kteří si adoptovali dřevěné kříže hlubocké křížové cesty, a bude instalován jeden nový kříž. Po této oficiální části se můžete přidat ke mně a projít křížovou cestu v modlitbě a rozjímání. Od 18.00 hodin pak budou tradiční velkopáteční obřady v kostele. Velký pátek je pro katolíka den přísného postu, kdy užíváme jen jedno bezmasé jídlo a dále se postíme. Na Bílou sobotu 20. 4. 2019 bude možné navštívit kostel pro soukromou modlitbu a bude i příležitost ke sv. zpovědi. Zvu Vás všechny, zejména ty, kteří už dlouho u zpovědi nebyli. Kdo by chtěl zažít obřady Velké noci, je již tradičně zván do kostele na Hosín. Boží hod velikonoční společně oslavíme v 9.00 hodin, kdy můžete přinést domácí pokrmy, které následně požehnám, jak velí starobylý velikonoční zvyk našich předků. A pokud Vás neuvidím o svátcích, tak Vám alespoň takto na dálku žehnám +.

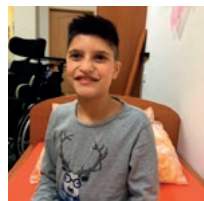
Otec Tomas

Řetěz naděje

PŘIPOJTE SE K ŘETĚZU NADĚJE ROKU 2019!

ŘETĚZ NADĚJE je projekt, který propojí různé drobné charitativní aktivity v silný řetěz. V období od prosince 2018 do konce května 2019 se ŘETĚZ NADĚJE snaží získat finanční prostředky na rehabilitaci dvou tělesně hendikepovaných.

ŘETĚZ NADĚJE hledá své další články, kterými se můžete stát i vy. Možností je přímý finanční dar spolku Hope 4 You z.s., či zajištění vlastního projektu nebo sbírky na podporu Řetězu naděje. Za jakoukoliv vaši vlastní iniciativu budeme velmi vděční.

Třináctiletý **Daneček Vojtek** z Munic trpí od narození těžkou mentální retardací s autistickými rysy. Není schopen mluvit a projevovat své pocity, jediným jeho způsobem komunikace jsou hlasité zvuky. K mentálním poruchám se přidala i tělesná vada. Daneček dodnes nechodí a je zcela odkázán na

pomoc svého okolí, respektive své maminky, která s ním žije sama. Pro jeho snadnější pohyb se bude ŘETĚZ NADĚJE snažit zakoupit nový invalidní vozík.

Druhým, komu ŘETĚZ NADĚJE nabídne svou pomoc, je **Ing. Jakub Šebík**, 32 letý arborista, nadšený sportovec a milovník života, který při výkonu svého povolání dne 4. prosince 2017 utrpěl vážný úraz – velmi těžké zranění mozku. Po roční intenzivní léčbě je i nadále závislý na pomoci druhých. Je částečně ochrnutý na pravou stranu těla včetně obličeje, trpí dvojitým viděním a má velké problémy s rovnováhou. Jakubovi velmi pomáhá fyzioterapie a my společně s Vaší pomocí přispějeme jeho rehabilitační pobyt ve vybraném středisku. Záštitu převzal RNDr. Jan Zahradník.

<http://www.hope4you.cz/retez-nadeje/>

Dobročinný bazar Pošli dál...

Milí spoluobčané,

ve spolupráci s charitativním projektem Řetěz naděje vyhledáváme HlubokArt, z.s. dobročinnou sbírku **Pošli dál ubrusy, prostírání, dečky**

Jako správné hospodyňky si jistě doma rády svátečně prostřete stůl, stolek či skříňku. Máte již okoukané kousky, které by mohly ještě posloužit v jiné domácnosti třeba o těchto Velikonocích?

Přineste je a my je nabídneme dál a ještě za ně posbíráme korunky na dobrou věc. Ubursy, prostírání, dečky, prosím, noste do Knihkupectví

Olgy Trčkové ve Zborovské ulici (vedle domova důchodců) do 17. 4. 2019.

Prodej bude probíhat v rámci Velikonoc na Hluboké (Rodinná hra s mapou, Dobročinný běh, Stezka za obřími kraslicemi, Canicross) v neděli 21. 4. 2019 od 10 hodin náměstí Hluboká nad Vltavou.

Přijďte si včas vybrat nějaký zajímavý kousek!

Výtěžek z prodeje poputuje do dobročinného projektu Řetěz naděje.

Kontakt: Lucie Jozová, 774 22 50 63, jozova@hluboka.cz

Otvírání Vltavy

V sobotu 13. dubna 2019 se můžete těšit na tradiční akci otvírání Vltavy a zahájení turistické sezóny na Karlově Hrádku s malým občerstvením.

Během dubna zveřejníme webové stránky Karlova Hrádku, kde Vás budeme pravidelně informovat o tom, co je nového. Organizátoři Řetězu naděje již pilně chystají jarní akci Velikonoce na Hluboké, která proběhne v neděli 21. dubna 2019 na náměstí. Již tradičně se chystá rodinná hra s mapou, dobročinný běh a bazar, canicross a stezka za obřími kraslicemi, s hlavním cílem podpořit dobrou věc a ještě se u toho pobavit. Pro subjekty působící

v cestovním ruchu je jednou z nejdůležitějších akcí odborná konference cestovního ruchu Travelcon na Výstavišti 25. a 26. dubna 2019. Zajímavé jsou také vzdělávací akce Destinace Českobudějovicko – Hlubocko, jejichž přehled naleznete na <https://www.cb-hl.cz/vzdelavani>.

Jindřich Soukal, Lucie Jozová

Otevírání Vltavy a zahájení turistické sezóny na Karlově Hrádku s opečenými buřtíky

V sobotu 13. dubna 2019 proběhne již tradiční otvírání Vltavy, kdy se lidé mezi 11 a 12 hodinou vydávají na výšlap z Hluboké do Purkarce se zastávkou na Karlově Hrádku a pak symbolicky odemykají Vltavu v Purkarci. Pro účastníky je opět připraveno posezení s hudbou v Relax hotelu Pelikán v Purkarci cca od 14 do 19 hodin, kdy bude přistaven autobus na Hlubokou. Tato akce zároveň zahajuje turistickou sezónu na Karlově Hrádku a hlubočtí hasiči v prostoru této ojedinělé památky

nabídnou od 11.30 do 16.00 hodin účastníkům malé občerstvení v podobě piva, limonády, buřtů na opékání a něco sladkého pro děti.

Prosíme, abyste dodržovali bezpečnost pohybu a respekt k dochovaným částem zříceniny

Děkujeme

Tomáš Jirsa, Jindřich Soukal, Lucie Jozová

Dámský klub Paulina

Už oficiálně ustavený spolek Paulina se vztahuje ke kněžně Pavlině ze Schwarzenbergu, která se narodila jako Pauline Caroline Iris d'Arenberg d'Aerschot. Dámský klub sdružil na Hluboké ženy a dívky všeho věku. Tak milé a nezávazné to je – kdo chtěl přijít na první setkání s výtvarnicí, která vyrábí šperky, a které zorganizovaly Michaela Krausová a Blanka Macháčková, prostě přišel. Stejně tak na další setkání s numerologií do nového pavilonu v předzahradě Domova seniorů. V podvečer březnového úplňku přišlo tolik návštěvnic, že obsadily všechna místa, která byla k dispozici. Jindřiška Ovádková, kartářka a numeroložka, přesvědčila všechny návštěvnice, že čísla nelžou. Paulina ze Schwarzenbergu měla v den 1. července 1810, kdy zemřela při požáru na rakouském vyslanectví v Paříži, opravdu špatně rozdané karty. Z pozdějšího pohledu viděno, zemřela vlastně zbytečně, s dítětem pod srdcem se vracela pro svoji starší dceru, o které se domnívala, že zůstala uprostřed hořícího sálu. Taková je prostě duše maminek.

Karel Schwarzenberg charakterizoval Pavlinu právě jejími devíti dětmi, vlastnostmi, které po ní zdědily, výchovou, kterou jim dala. Ženu na svou dobu neobvykle moderní a moudrou, ale hlavně skutečně milující a mateřskou. Během šestnácti let manželství se Pavlině narodilo 10 dětí, šest dcer a čtyři synové, jeden syn se však narodil mrtvý. Nejstarší potomek přišel na svět již v roce 1796, tedy dva roky po svatbě. Zajímavé je, jak se ke svým dětem chovala. Všem totiž tykala a navíc od pátého potomka své děti i kojila, což v té době nebylo u šlechty obvyklé. Při výchově svých dětí se snažila držet rad Jeana Jacquese Rousseaua, který ve svých dílech nastínil kult tzv. „nové matky.“ V roce 1803 nechala své děti očkovat proti neštovicím

a zvláštní péči věnovala své tělesně postižené dceři Marii Matyldě. Pro děti navíc pořádala plesy zvané kinderbály. Z jejích devíti dětí byli tři synové. Všichni velmi významní a schopní muži své doby. Jan Adolf se stal dědicem schwarzenberského primogeniturního majorátu, Felix se stal diplomatem a později rakouským ministerským předsedou a nejmladší Bedřich kardinálem a pražským arcibiskupem.

Ačkoliv se hodně starala o výchovu svých dětí, udržovala i nadále kontakt s okolím, a to pomocí dopisů. Měsíčně jich napsala nebo přijala průměrně kolem třiceti. Často se také účastnila různých divadelních představení a plesů. Na konci 18. století se do módy na společenské úrovni dostaly tzv. salóny, tedy polosoukromá setkání, která se konala v bytě některého z účastníků. Pavlína si velmi oblíbila především ty, kde mohla rozvíjet svůj intelekt – tedy salóny, jejichž program obsahoval politické či filosofické debaty. Angažovala se také v amatérském divadle, sama se objevovala v některých rolích (např. v roce 1805 v roli anděla). Věnovala se také kreslení. Do současnosti se dochovala řada kreseb a rytin, které vytvořila během svých pobytů na zámcích Hluboká nad Vltavou či Červený Dvůr. Často také pobývala ve Vídni a na zámku Český Krumlov.

V roce 1810 odjela s manželem a dvěma dcerami do Paříže. Zde se v neděli 1. července zúčastnila plesu pořádaného na rakouském vyslanectví na počest sňatku Napoleona Bonaparta s rakouskou arcivévodkyní Marií Luisou. Organizátorem plesu byl rakouský velvyslanec a Pavlinin švagr Karel Filip Schwarzenberg. Rakouské vyslanectví se nacházelo v paláci Montesson postaveném pro madame de Montesson, milenku Ludvíka Filipa Orleánského, dnes roh ulic Rue La Fayette a soukromé komunikace Cité d'Antin v IX. obvodu, palác se nedochoval. Na zahradě stál dřevěný provizorní sál pro 1200–1500 hostů. V průběhu plesu byla převržena hořící svíčka, od které vypukl požár, při němž zahynulo nebo bylo těžce zraněno několik desítek lidí. Pavlína se snažila v hořícím sále najít svoji dceru a zachránit ji. Během hledání se však na ni zřítil strop a Pavlína byla na místě mrtvá. Její smrt byla zbytečná – v tu dobu už byla malá Pavlína sice popálená, ale v bezpečí venku.

Její manžel se již podruhé neoženil. Výchovy osiřelých Pavlininých dětí se ujala jeho sestra Eleonora Žofie ze Schwarzenberku...

Blanka a Michaelo, díky za Váš skvělý nápad. Dámský klub chyběl ženám a dívkám na Hluboké, a dokud jste ho nezaložily, vůbec jsme netušily, jak moc! Těšíme se na další setkání...

Křížžáci mají nový kalendář

Milí divadelní nadšenci, na divadelním jásání jsme pokřtili náš historicky první kalendář, který je plný scén z letošní nastudované hry Netopýr. Křížžácký kalendář začíná dubnem 2019 a končí v březnu 2020, takže se nemusíte bát, že byste o nějakou fotku přišli. V případě zájmu, prosím kontaktujte Lucii Jozovou, 774 22 50 63 a kalendář si můžete vyzvednout na městském úřadě v kanceláři č. 1 (v přízemí). Rozměr je A3 a cena je 290 Kč vč. DPH. Za objektivem stál Pavel Berit, děkujeme!

Křížem krážem za divadlem

Festival ochotnických divadelních souborů se bude opět konat na Loveckém zámku Ohrada ve dnech 17. a 18. května 2019. Bližší informace vč. programu najdete již brzy na www.krizzaci.cz, na fcb profilu a v květnovém zpravodaji.

Divadelní spolek KŘÍŽŽÁCI

Je libo větrník nebo klobásu?

Ivana a Květa rozšířily sortiment ve své cukrárně v Podzámčí naproti radnici. Najdete tady velký výběr nejen sladkých zákusků, ale také sýry a další delikatesy z jihočeské mlékárny Madeta. Dále jsou k dispozici kvalitní masové a uzenářské výrobky hlubocké firmy Mauz, vynikající paštiky a klobásy! Přijďte posedět a ochutnat!

Velikonoční pečení bochánek

se bude konat **19. dubna od 15.00 a 17.00 v hotelu Záviš**. Objednejte se na recepci 387 966 666.

INZERCE:

Městský úřad Hluboká nad Vltavou hledá muže či ženu na pozici koordinátora parkování automobilů v blízkosti obřadní síně v průběhu konání svatebních obřadů.

V případě zájmu nás prosím kontaktujte:

tel.: 387001324 nebo email: dusilova@hluboka.cz či bartova@hluboka.cz
MÚ Hluboká nad Vltavou

Zámecký hotel Štekl** hledá do svého týmu nového kolegu na pozici Údržbář.**

Požadavky:

vzdělání – nejlépe vyučení/ obor elektro
manuální zručnost, zdravotní způsobilost pro náročnější fyzickou práci,
pracovitost, spolehlivost,
řidičský průkaz A1, B (aktivní řidič),
pracovní samostatnost, komunikativnost, nekonfliktní typ

Náplň práce:

provádění drobných údržbářských prací různého charakteru (elektrikářské, truhlářské, zámečnické, instalatérské práce, stěhování) a další pomocné práce spojené s provozem hotelu (údržba zeleně, úklid sněhu), řízení osobních a malých dodávkových vozidel.

Nabízíme:

Práci v atraktivním prostředí v bezprostřední blízkosti zámku Hluboká
Možnost profesního vzdělávání.
Zaměstnanecké slevy na služby wellness, fitness zdarma, závodní stravování.

Odpovídající platové ohodnocení, mimořádné odměny, placené přesčasy
Pracovní pozice na plný úvazek.

5 týdnů dovolené za rok.

Pracovní dobu krátký – dlouhý týden

Kontakt: 724 582 368

Autokemp Krivonoska u Hluboké nad Vltavou přijme brigádníky pro letní sezonu v období duben – září na pozice:

- Údržbář

- Uklízečka

- Prodávačka v kiosku

Vhodné i pro důchodce.

Pro bližší informace volejte na tel. č. **725 959 497**

Koupím jakoukoliv tahací harmoniku – akordeon, chromatiku, heligonku a altový saxofon i v nálezovém stavu. Jsem muzikant a sběratel.
Mobil: **728 230 625**.

Prodej slepiček

Červený Hrádek prodává slepičky našeho chovu typu Tetra hnědá, Dominant ve všech barvách a slepičky Green Shell-typu Araukana. Stáří 14 – 19 týdnů, cena 159 – 209 Kč/ks. Prodej: **16. dubna, 29. května a 27. června 2019**. Hluboká n. Vlt. u vlak. nádraží/ poblíž SOŠ elektrotech./– 15.35 hod.

Výkup králíčích kůže – cena dle poptávky. Info: Po-Pá 9.00 – 16.00 hod.

Tel. 601 576 270, 728 605 840, www.drubezcervenyhradek.cz

Fotbal před novou tribunou

Hlubocký fotbal a rodina Váchových k sobě neodmyslitelně patří. Stejně tak jako stavařské řemeslo.

Obojí se potkalo při stavbě nové tribuny, která byla právě otevřena u fotbalového hřiště, a brzy se před ní odehrají první jarní zápasy.

Zatím jsme slyšeli hlavně pochvalné reakce, tribuna prý vypadá, jako by tady stála odjakživa, říká pan Karel Vácha starší (předseda TJ a dlouholetý radní). Nahradila původní starou tribunu, která už skutečně dosloužila. Trochu jsem se obával, aby celková hmota nové konstrukce nebyla příliš velká, aby nepůsobila megalomansky. Ale zdá se, že je vše v pořádku, a až se stromy okolo znovu zazelenají, bude pohled na tribunu se svým okolím ještě vyváženější. Věřím, že fotbalový zážitek z nové tribuny tak bude povýšen o další kvalitu. Pod nosnou konstrukcí hlediště je pět šaten, každá o výměře 40 m², se sociálním zařízením a sprchami. V objektu je dále sklad dresů a pomůcek, prádelna, kancelář, šatna rozhodčích a posilovna. Nezapomněli jsme ani na občerstvení pro diváky v přilehlé klubovně s pergolou.

Fotbalový areál s výhledem na krásný český zámek, to hned tak někdo nemá... Je dobré si být vědom, jak krásný sportovní areál máme a jakou tradici s sebou nese.

Hlubocký sportovní areál je rozložen zhruba na šesti hektarech a vždycky jsme, jako město, dbali o to, aby realita jeho umístění do krajinářského parku ten pocit umocňovala. Jsem založením praktik a jako zastupitel jsem byl zpočátku opatrný při hlasování o přístavišti, vodní cestě vůbec. Vždycky mám spíš tendenci vidět věci reálně a také z hlediska užitečnosti projektu. Sice jsem vždycky hlasoval pro, ale vnitřně jsem s tím trochu bojoval. Nicméně dnes, když je vše realizováno, musím říct, že výsledek mě naprosto přesvědčil a moje obavy se nenaplnily! Celý sportovní areál, ke kterému teď patří i přístav a loď na Vltavě, to je nádhera, třešinka na dortu. A teď, když město získalo do své péče Karlův Hrádek, jako by to celé dostalo další smysl. Město se snaží o získání prostředků na lodní molo pod hrádkem, aby se tam mohlo pohodlně vystoupit z lodí, a blízký Purkarec už profituje ze zvýšeného pohybu turistů a místních, i díky cyklostezce.

Máte pravdu, navíc cesta lodí úsekem od Hluboké po Purkarec je velice krásná.

To je pravda, i když všechno se mění, i ta lodní cesta. Já žiju s tělovýchovou vlastně celý život a vzpomínám, že v dobách, kdy se rozhodovalo o Hněvkovické přehradě, mi přišlo líto, že zmizí možnost, kterou Hlubocha také rádi využívali. A to bylo sjíždění Vltavy

na lodičkách. Tehdy náš fotbalový oddíl mívával kontakt na AMU u Poněšic. My jim zapůjčovali fotbalové hřiště pro jejich hosty, a oni nám občas uvolnili ubytování a my tam jezdili s dětmi na soustředění od mostu v Zámostí na zapůjčených kánoích. A naši malí fotbaloví desetiletí kluci sedli prvně v životě do lodí a dojeli až na místo. Dnes ty kluky potkávám, už je jim kolem padesáti a dodnes nadšeně vzpomínají, jak to bylo fajn. Mají v paměti ty skály, které vyčnívaly víc než dnes, pádlovat nebylo potřeba, byl tam silný říční proud a loď jely samy, stačilo udržet směr. A hospody v Purkarcí a U Dostálů, byly za mého mládí v létě plné, protože tam kdekdo dojel na lodičce, stanovalo se na Kampanovce... To je už dneska jinak. Takže časy se mění a s touhle novou historií se změnil i život na vodě, takže je dobře, že splavnění zase vrátilo zájem lidí zpět k vodě.

Fotbalové hřiště na Hluboké jsou dvě, travnaté a s umělým povrchem.

U nás se hraje soutěž z 99 % na travnaté ploše fotbalového hřiště před tribunou. Umělá plocha je používána na tréninky. Umělý povrch sice tolik netrpí, ale také má svou životnost, okolo deseti let.

Fotbalové hřiště u nás i ve světě jsou nezastřešená. Samozřejmě elita hraje na velikých vysokých stadionech, obklopených sezením pro diváky. Ale ono jim tam nejde na plochu sluníčko, takže třeba svou konstrukcí jedinečný stadion San Siro v Itálii má problémy, odehrají zápas jednou za 14 dní a musí vyspravovat trávník.

Zelená je tráva, fotbal to je hra! Trávník je základ fotbalu...

Okolo fotbalu se pohybují od dětství, a už jako kluci jsme pomáhali správci. Sekáčky na trávu tehdy nebyly a správce trávník sekal kosou, to už si dneska ani nepředstavíte. A ta holá prašná místa před brankami... Nekropilo se, žádná péče, takže před sezonou nás zahnali na hřiště dorovnávat vyšlapaná místa, lopatou dosypat, nosit drny... Když doba pokročila, školní zemědělský podnik nám po předešlé domluvě ve volné chvíli poslal traktor, plochu zvalcovali a posekali rotačkami. Ale trávník byl i díky této „péči“ pořád špatný. V současné době dodržujeme přesně péči o trávník, pravidelným sečením, hnojením, pískováním a závlahou. Jedenáctkrát do roka se musí hnojit, při nízké vlhkosti kropit, dosívat a 2x týdně posekat. Zrovna jsem zase podepisoval fakturu, nakoupili jsme hnojivo za 40 tisíc korun. A zas musíte mít rozmetadlo na traktůrku, čerpadlo na vodu z Vltavy, pod povrchem plochy zabudované trysky, a díky počítači se trávník

v noci zvlhčuje. Protože kropit přes den je špatné. Je to věda. Ale dneska už se o trávník umíme postarat dobře.

Proč jste postavili novou a větší tribunu? Nestačilo by fanouškům zůstat na stejné výškové úrovni jako hráči?

Za prvé musíte divákům připravit trochu komfort. Někomu je příjemné zůstat dole poblíž hřiště, ale někdy přší, fouká vítr, svítí slunce. Přístřeší se hodí jako ochrana před nepohodou. A taky je dobré mít větší nadhled a přehled o hře. Řečeno poeticky, kdybyste přišla na fotbal v dešti, vzala byste si deštník – a my vlastně rozevřeli nad tribunou jeden velikánský deštník. Vejde se pod něj 330 lidí. Kdyby se pokaždé zaplnila tribuna, bude to skvělé. Nedávno jsem byl na hokeji, přišlo 450 diváků. Na hlubockém zimáku právě absence tribuny znamená znatelnou nevýhodu...

A za druhé jsme postavili tribunu také z důvodu nutné potřeby zázemí pro hráče. Technické zázemí, šatny, sprchy, záchody, to vše je schované právě pod tribunou. Sezení na vrchu fotbalové tribuny už zase o tolik stavbu zázemí neprodražilo, diváci sedí vlastně na střeše, přibýly jen sloupky a sedačky navíc.

A to vše také zapadá do koncepce rozvoje celého areálu. Fotbalisté používali šatny u tenisu, postavené někdy v 50. letech. Jsou už dávno nevyhovující. Vlnnou, základům chybí izolace, tvoří se tam plísně. Opravovaly se pořád dokola. Protože i tenis má na Hluboké dobrou tradici a zaslouží si to, i tady máme v plánu postavit šatny nové, staré zbourat a postavit dva kryté tenisové dvorce. A to bude další krok, abychom úpravy celého areálu mohli dokončit a aby zázemí pro sportovce bylo i do budoucna dostačující.

Představuji si, že symbolika tribuny má i z psychologického hlediska své opodstatnění. Fanoušci sdílejí společnou atmosféru, hráči projdou před jejich zraky bránou borců na hřiště, fanoušci jedné i druhé strany si předávají vlny napětí a radosti, fandí se a provolává sláva...

Téměř všechny klíčící sporty jsou agresivní, přízně se jim, ten adrenalin tam prostě být musí. Emoce lomcují hráči, mnohdy i diváky. My máme teď rozhodčí i hráče oddělené od diváků, což může být výhoda. Za časů starých šaten se v nich převlékali do dresů a procházeli uličkou 70 – 80 metrů mezi diváky. Za ta léta se událo leccos. Sem tam diváci nezvládli emoce a lili nám na rozhodčí pivo, dokonce jsem byl svědkem, že se jeden rozběhl, a kopl rozhodčího do zadku... Prostě hlavy fanoušků jsou někdy při sportu opravdu horké. A co už

Původní fotbalová tribuna

nepamatuju, ale od pamětníků jsem slyšel, že dříve občas rozhodčí po zápase skončili i v řece. Za časů ostrých soubojů se zlivskými (zvanými Mrkvani) je někdy hnali až do Munic. Jo, to bývaly bohatýrské časy, *směje se pan Vácha*.

Těžko si představit, že fotbalový fanoušek sedí na tribuně mdle a bez emocí kyne rukou svým oblíbeným. Góly nekomentuje a nejasá a neobjímá své soukmenovce. To by asi nešlo. A nadhled tribuny zaručí, že nic z dění na hřišti nepřehlédne.

Původní tribuna byla nízká, nosné prvky byly vyzděné, ale výplň, která nesla sedačky, byla dřevěná. Stavěla se v době po válce, kdy ve městě

došlo na bourání objektů, které už se nehodily. Příčinliví sportovci si tehdy z bouráček odvozili kámen, dřevo, cihly. Takže i na tribuně byly použity materiály z nějaké takové bouračky a upřímně řečeno, už jsem měl po těch letech značné obavy, aby se něco nestalo, když se na tribuně sešlo víc lidí, aby jednou nestačilo zadupat, a dřevěná konstrukce by se nesnesla k zemi...

Takže jsme rádi a vděční, že zvítězila koncepčnost nového řešení, a že město je sportu nakloněno a podporuje rozvoj sportovního zázemí. Je to příkladná výjimka mezi mnoha městy.

A je dobře, že všichni sportovci z Podskalské louky táhnete za jeden provaz, i když si vlastně jako jednotlivé oddíly konkurujete.

Samozřejmě se o děti přetahujeme, ale viděno pohledem sportovního bafuňáře, je opravdu úplně jedno, jestli děti hrají fotbal, baseball, jezdí na lodičkách na Bezdrevu nebo cvičí v Sokole. Důležité je, aby lidi měli příležitost ke sportu a náplň volného času i svých zájmů. Hýbat se je třeba začít v mládí. A jsou města, kde mladí nemají možnost kopnout do míče nebo plácnout tenisovou raketou. Sport, pohyb, jakákoli společná činnost v partě ostatních je důležitá věc, z dlouhé chvíle pak mladí dělají zbytečné blbosti. I když třeba v pubertě na chvíli od svého koníčka odpadnou, vím, že se časem zase vrátí, ať už se svými dětmi, nebo sami se sebou.

Zvláště mužům nedělá dobře zůstat jen u sportu v televizi a sledovat ho z gauče. Jak je to s dětmi? To se narodí rovnou fotbalista? Nebo golfista?

Většinou to začnou rodiče, že synka či dcerku někam vezmou a řeknou, hele, zkus to, třeba z tebe bude Jágr. A tak se dostane do nějakého kolektivu a zůstane, když ho to baví, nebo se rozhlídne a zkusí něco dalšího, co ho bude bavit ještě víc. Město Hluboká dává dětem do 18 let příspěvek, přes TJ jim předá 1000 Kč na hlavu. A díky tomu vlastně zjistíme, že některé děti dělají dva tři sporty. Někdo je talent, sáhne na míč, baseballovou pálku, tenisovou raketu a umí. A jiný není tak skvělý, ale najde si u sportu kamarády a je to taky fajn.

Nové otevřená tribuna. Foto: Stavitelství Vácha a syn

Náš fotbal má čtyři přípravky, žáky, dorostence, dvě mužstva dospělých a mužstvo starých pánů. Věk se prodlužuje a sportovní svaz podporuje i soutěže pro sportovce od 35 let do smrti – aby se nepřestávali hýbat a aby nebyli vyháněni ze hřišť. A to je dobře.

Trenéry se nám daří u sportů silných základů jako je fotbal a hokej udržet, jako naprosté dobrovolníky s minimální odměnou. Soutěže začínají okresem a vedou až do první ligy. Trenéři se za své peníze vzdělávají, musí obnovovat různá školení, nejen ze sportovního hlediska, ale i třeba ze zdravotní přípravy, aby uměli dát první pomoc, znali anatomii, děti nepřetěžovali a předešli zraněním.

Dřív byly povinné lékařské prohlídky i u dětí, bez nich nemohly nastoupit na zápas. Při tom se přišlo na různé zdravotní vady, což bylo dobré, protože tolik úmrtí na srdeční či jinou vadu u mladých fotbalistů jako se děje dnes, to nepamatuju. Samozřejmě, profesionální mužstva mají své lékaře a značnou péči, ale u malých tělocvičných družstev si musí lékařský dohled zajistit rodiče a mělo by být v jejich zájmu, aby děti chodily na pravidelné prohlídky.

Koho jste si vybrali jako soupeře pro oficiální otevření šaten a tribuny?

V době jarních zápasů nemáme dostatek volných termínů pozvat atraktivního soupeře hrajícího vyšší soutěž, jehož účast by přilákala dostatečný počet diváků. Po zvážení všech okolností jsme se shodli, že Olešník, který vede naši tabulku Krajského přeboru a vzhledem ke vzdálenosti a zdravé rivalitě, bude tím pravým soupeřem při oficiálním otevření tribuny. Navíc v jeho mužstvu hraje nejlepší střelec České 1. ligy David Lafata, bývalý Sparťan a český reprezentant. I ostatní hráči, kteří do Olešníka přišli z Písku, Tábora, ale i nejlepší střelec loňského KP Lukáš Dudek, náš odchovanec, dosahují vysoké sportovní úrovně, o čemž svědčí umístění v tabulce.

Sport by měl vést k férovosti, hrdosti a odvaze. Vy jste u hlubockého sportu od útlého mládí a oddíl fotbalu vychoval hodně klučích generací. Jsou děti stejné jako tehdy před lety nebo se nějak změnil?

Hlavně jsme se změnil my, dospělí. Pamatuju, když já jsem byl kluk, jak hodně jsem doma pomáhal. Fyzická práce byla běžná. Maminka topila v piliňácích a dřevo do kamen jsem od deseti let měl na starost doma já. Dneska máme na chatě topení na dřevo taky, mám vnuky staré přes dvacet let, a já je nepustím k cirkulárce, aby se jim něco nestalo. Děti do školy vozíme autem... my je preventivně ochraňujeme a vlastně všechno děláme za ně a „pro ně.“ Teď si představte, že by byla ještě povinná vojna... co všechno bychom dělali pro to, abychom je z té povinnosti vyvázali, aby se jim tam náhodou něco nestalo.

Ve stavařině je to stejné. Dneska přijdou kluci z učiliště, a neumí nic. Za mých dob, jsme vybírali vyučené zedníky podle toho, odkud byli. Budějovické jsme moc nechtěli, ale kluci z vesnice uměli všechno. Tátové, zvlášť když to byli zedníci, řemeslníci, je pěkně zapráhli do práce. Přestavovali barák, nebo ho stavěli, a kluci uměli všechno dávno před vyučením. Dneska si už dům svépomocí nestaví nikdo, všechno, i drobnosti, si necháme udělat od firmy... a divíme se, kolik za to platíme. Ale vzít syna, náradí a pustit se do nějaké opravy o víkendu, to už se dneska nenosí.

Hluboční fotbalisté mají moc hezké dresy, sluší jim to.

Máme modrobílou barvu, protože Schwarzenbergové měli modrou a bílou ve znaku. A tradice se držela i za socialismu, dbalo se na to, aby hlubocké fotbalové dresy vždycky tuhle připomínku zachovaly. V roce 1933 Adolf Schwarzenberg hřiště otevřel čestným výkopem a pozemky sportoviště daroval městu. V souvislosti s tehdejší úpravou řeky se nový jez postavil hezky na louce, koryto řeky se narovnálo, vyhloubilo nové, staré koryto se vyčištěným materiálem zarovnálo a rekultivovalo, vysadily se stromy. A vznikl záviděníhodný prostor, už po léta využívaný na Hluboké ke sportu. Ten první čas vedli fotbalisty schwarzenberští úředníci. Ing. Vondrášek byl nejvyšší schwarzenberský stavař. Měl na starosti všechny údržby a výstavby, a k tomu dělal předsedu oddílu. Dokonce v těch letech, kdy byla krize a dost velká nezaměstnanost, tak Schwarzenbergové dávali místním fotbalistům práci a vyhráli tenkrát nějakou fotbalovou soutěž českého venkova. Adolf Schwarzenberg byl velký podporovatel a zakladatel sportu na Hluboké, a nebyl to jen fotbal, ale také tenis, šerm – tam zas byl mistr republiky mladý Vondrášek. První republika tak ve sportu fungovala za velké podpory zámku a jeho úředníků a zaměstnanců. A od 50. let minulého století zase pomáhali v organizátorské i cvičitelské struktuře učitelé. I když to měli tak trochu direktivně, museli být angažováni. Ti, co měli rádi sport, radši vstoupili do TJ, než by se angažovali politicky jinak. Třeba pan učitel Šálek, učil tělocvik a jazyky, byl člověk, který vzdělával hokejové a fotbalové trenéry. Míru Dvořáků doporučil do Slavoj, takže ho vlastně vyslal na sportovní dráhu, kdy se nakonec dostal až do Národáku... Míra mu pokaždé posílal vstupenku na zápasy, a pan učitel se chlubil, že na něj nezapomněl.

Je hezké, že se ve fotbalu modrobílá barva udržela na počest svého zakladatele a že se ten první kop ještě po 90 letech připomíná. A že měl a má své pokračovatele. Zkrátka velké věci potřebují vždycky své zakladatele a lidi, kteří mají „tah na branku.“

Právě proběhla valná hromada. Volili jsme nové vedení TJ. Dá se říct, že jsme přežili ty nejhorší časy v tělovýchově. Systém se zboulal po pádu Sazky, tělovýchovu v podstatě nikdo nepodporoval. Na Hluboké jsme měli štěstí, že město sport podrželo. Nejen fotbal, ale všechna místní sportovní uskupení, TJ, Sokol, Bavorovice, jachetní oddíl Slavoj, Hluboká v pohybu... Udělala se taková systémová rozhodnutí, aby každý člen tělovýchovy dostával příspěvek na činnost.

Není to jednoduché, šlo o přežití. Jenom na našem příkladu: TJ jako řádná organizace musí platit daň z nemovitostí, elektřinu, vodu, plyn, starat se o údržbu budov, musíte dělat veškeré revize elektřiny, plynu, máme autobus – takže zajišťovat technickou prohlídku, vlastníme sekačky na trávník a jiné a jiné záležitosti. Pojištění budov... i když proti povodni už naše sportoviště umístěná v nivě řeky žádná pojišťovna nepojistí.

Zkrátka na činnost jednoty je potřeba hodně peněz, což si možná leckdo ani nepředstaví a čelní funkcionáři musí vyvinout hodně úsilí, aby nějaké peníze získali. Občas sahají i do vlastních kapes – třeba právě nafukovací tenisová hala spadla, když jsme neměli dostatek financí na zaplacení plynu a plynárny nám přisun plynu vypnuly. Museli jsme vzít vlastní peníze, a dojet honem zaplatit.

Fotbalistům pomáhá pronájem umělé plochy, peníze se použijí třeba na úrazová pojištění hráčů i trenérů. Nicméně jsme svými pány – je ale nutné získat pro tu myšlenku a dobrovolnost nadšené lidi. Většina měst totiž svá sportovní zařízení vlastní a pronajímá je sportovním oddílům. U nás je to jinak, ale město nás velmi podporuje a za to mu patří velký dík.

Práce pro nějakou svou oblíbenou činnost, sport, umění, si člověk získá. Ale je to i o vytrvalosti a obětavosti.

Já už bych rád předal předsednictví někomu jinému, uvažuji po těch letech o odchodu. Ale moc se mi to nedaří, není jednoduché někoho za sebe najít. Nemám odvalu všeho nechat a odejít od toho a nechat napospas něco, do čeho investujete tolik energie, tolik času, celý život.

Kdybyste věděli, kolik úsilí stálo získat těch 22 milionů na novou tribunu a jak náročné je třeba jen jednání s úředníky... Vyřizoval jsem v Praze 8 milionovou dotaci... vstoupíte do kanceláře a už jste podezřelý... Nechtějí vám poradit, odkážou vás: to si musíte najít podle téhle a téhle vyhlášky, a na tu je ještě novela, sám vyplnit všechny papíry.

Finanční investice do sportu ale beru jako prostředek, ty nejsou tak důležité jako výchova všech těch kluků a holek. Důležité je předání něčeho nehmamatelného, to nasměrování. Peníze, které nemají náplň, nemají cíl, jsou k ničemu.

Úklid s nadhledem

Zaměstnanci PMH se nenudí. A na jaře už vůbec ne. Po zimní sezóně s mizějícím sněhem vykuknou na svět různé závady a resty, které je potřeba rychle opravit a řešit. A když ještě v březnu zafouká vítr, který nemá daleko k orkánu, a sfoukne nejen pár stromů, ale i tašek ze střechy, hned je práce navíc.

Právě k podobným „výškovým“ událostem vyjíždí s nedávno zakoupeným vozem Renault Maxity s vysokozdvížnou plošinou jeden ze zaměstnanců PMH. Řidič Tomáš Mazanec, mladý muž s aktuálně velikonočním jménem, má kromě oprav veřejného osvětlení na starost i podobné zásahy. Patnáctého března v pátek pomáhal vyzdvihoval materiál na opravu střechy v Kostelci. Vysokozdvížná plošina uzdvihne naráz až 230 kg a elegantně je dopraví až do výšky 25 metrů. Nový vůz je subtilní, což je praktické, když je potřeba se dostat i do úzkých, méně přístupných míst. Řídit je mohou držitelé řidičské skupiny B, což je také výhodou, zaučení k provozování plošiny je možné díky kurzu. Pan Mazanec si nového technického pomocníka, kterého PMH získalo před půl rokem, velmi chválí, využívat je možné nejen plošinu, ale také hák ke zdvihání břemen.

Tentokrát plošina ušetřila čas a námahu s nošením střešních tašek na půdu, protože vyzdvihla veškerý potřebný materiál pro firmu opravující střechu nahoru přímo do rukou pokrývačů.

Jaký rozhled je z maximálně vysunutého vysokozdvížného ramene? Krásný! To si vychutnal – a pro vás zaznamenal – i fotograf Hlubockého zpravodaje. Prý se nebál a ušetřil vstupné na labutě z Matějské poutě :-)

SENIOR TAXI - nová služba města Hluboká nad Vltavou

Město Hluboká nad Vltavou spustí od 1. dubna 2019 zkušební provoz nové služby SENIOR TAXI. Osoby starší 75 let nebo osoby s průkazem ZTP a ZTP/P si mohou objednat taxislužbu paní Věry Zahradníkové na telefonu 603 513 105 nebo emailem na taxivera@seznam.cz. Služba se objednává minimálně 2 dny předem a lze ji použít k dopravě z obcí do Hluboké nad Vltavou nebo do Českých Budějovic, zejména k lékařům, do nemocnice, na nákup, ale i k návštěvě blízkých. Cena: občané vzdálenějších obcí jako jsou Purkarec, Poněšice, Kostelec, Hroznějovice a Líšnice budou platit přímo paní Zahradníkové 3,50 Kč/km a 50 Kč za hodinu čekání. Občané Hluboké nad Vltavou, Munic a Bavorovic budou

platit přímo paní Zahradníkové 6,50 Kč/km a 100 Kč za hodinu čekání. Z uvedené taxi za hodinu čekání se bude platit vždy pouze poměrná část. Žádný další nástupní poplatek se neplatí. Město paní Zahradníkové na základě doložených jízd doplatí zbytek nákladů do jejich komerčních cen, které jsou 13 Kč/km a 100 Kč za hodinu čekání. Služba SENIOR TAXI je tedy o 50 % a více levnější než standardní taxi. Rada města následně posoudí, jak bude služba využívána a jak se osvědčí. Městský úřad bude přijímat názory a připomínky jak k fungování, tak k cenám a město bude připraveno na základě návrhů občanů, službu SENIOR TAXI zkvalitňovat.

MÚ Hluboká nad Vltavou

Novinky z Karlova Hrádku a komise cestovního ruchu

Komise cestovního ruchu se v současné době kromě bilance loňského roku a plánů do nové turistické sezóny zabývá také kauzou uzavírání spodní zahrady zámku. Navrhuje zástupcům města jednat se zástupci NPÚ o úpravě časů. Dále se otevřelo nově zrekonstruované infocentrum s novým provozovatelem.

INFOCENTRUM

Kontakt: Ing. Simona Homolková - vedoucí IC Hluboká nad Vltavou

E-mail: homolkova@hluboka.cz **Tel.:** +420 601 506 069

Infocentrum Hluboká nad Vltavou – Zborovská 80, Hluboká nad Vltavou 373 41

Tel.: +420 387 966 164

E-mail: infocentrum@hluboka.cz

www.hluboka.cz, www.jiznicechy.cz/budejovicko

Beseda

Starosta města Tomáš Jirsa si dovoluje pozvat veřejnost na besedu s konzervativním publicistou a analytikem

Ladislavem Jaklem (IVK) na téma: „Přežije Západ naši generaci?“

která se koná ve středu 10. dubna 2019 od 18.00 hodin v Pivovaru Hluboká na náměstí.

Vstup volný.

Tajemství pokladu kněžny Pauliny

Po vydatném pikniku v zahradě u Blanky

Michaela Krausová si myslí, že i když je teprve duben, je třeba naplánovat letní aktivity. Vzdělávací a jazykové centrum jazz-com učí jazyky po celý rok děti i dospělé. S angličtinou pro děti tady bude i v červenci, příměstský tábor ale není o učení. Mluví se tady sice hlavně anglicky, ale je to zábava.

Letošní hlavní téma v sobě nese jméno nejkrásnější a nejstatečnější ze schwarzenberských princezen, Pavlína. Děti budou hledat její poklad a určitě ho najdou. Od 15. – 19. července se letos už tři skupiny dětí rozdělené podle věku budou potkávat na částečně společném programu, částečně budou užívat prázdnin ve skupinkách.

Letošní novinkou bude i asistentka Amie Sara Crockett, čtrnáctiletá vnučka hlubocké babičky. Žije v Americe, chodí tam do školy a samozřejmě jako rodilá Američanka mluví velmi dobře anglicky. Zpočátku se rodina Amie hodně stěhovala, bydleli v Německu, následně ve státě Missouri, Tennessee, ve státě Florida a nyní Texasu, kde se usadili. Krásný paradox je, že se narodila v českobudějovické nemocnici. Amie rozumí skutečně skvěle česky a domluví si vše, co potřebuje.

To je pro všechny děti na anglickém táboře skvělý bonus. Kromě každodenní komunikace s rodilou mluvčí se mohou těšit na vyprávění o tom, jak se žije v Americe a v čem je to jiné, než u nás. Získají zkušenosti v mluvené angličtině a určitě zcela přirozeně pochopí, k čemu je dobré umět anglicky. Aktivní zapojení mladé Američanky je pro jazykový dětský tábor skvělá výhoda! Krásná motivace nejen pro děti, ale i zpestření a získání zkušenosti pro mladou slečnu, která hledá společnost a aktivitu na prázdniny. Program příměstského tábora bude bohatý, jako vždy, připravený také ve spolupráci s kastelánem zámku Hluboká. Děti objeví místa, kde skutečně žila kněžna Pavlína. Na

Hluboké není nouze o výletní cíle, pamětihodnosti, plovárnu u řeky i na Barborce. Hluboká je prostě beautiful!

Loni se dětem nejvíc líbil úžasný piknik na zahradě Blanky Macháčkové, v restauraci Solidní šance jsou k dispozici výborné obědy, čerstvé svačinky i zázemí poskytují prostory v ZŠ.

K dobré náladě pak přispěje i závěrečná besídka, kde děti předvedou, co se za ten týden naučily a jak si vedou v konverzaci. Anglicky se mluví nejen naživo, v konverzaci se využívají i scénky nahrávané na video. Natočené medailonky přináší bezprostřední odezvu a pomáhají dětem lépe vnímat svůj jazykový projev. Na programu budou i filmy v angličtině, hodiny s rodilým mluvčím a role v divadelním představení, hry venku i uvnitř.

Inspirace knihou Mileny Lenderové o Pavlině ze Schwarzenbergu tak dětem přinese nejen blízké seznámení se sympatickou postavou historie, ale i poznání toho, jak talentovaná a zajímavá žena to byla, a čemu všemu se věnovala ve svém bohužel tak krátkém životě.

Amie Sara Crockett – rozhovor přes oceán

Amie, ty se v létě chystáš přiletět z Texasu na Hlubokou, je to tak? A proč právě na Hlubokou?

Ano, to je pravda. A na Hlubokou přijedu, protože tu maminka trávila každý rok prázdniny u babičky a má k ní velmi osobní vztah. A ten zámek! Ve státech zámky nemáme a ten hlubocký je moc krásný.

A já bych k tomu dodala, že máme velkou radost, že se letos připojíš k našemu lektorskému týmu na týdenním anglickém táboře, právě na Hluboké. Už jsi někdy pomáhala něco organizovat, třeba ve škole, nebo v rámci nějaké skupiny?

Ráda pomáhám při organizaci různých školních soutěží a setkání pořádaných školou. Moc se těším, že budu pomáhat dětem na táboře mluvit anglicky.

A jak je to s češtinou? Jsi rodilá Američanka, domluvíš se s dětmi na táboře? Budou ti rozumět?

Myslím, že určitě budou. Mluvím jednoduše a s každým dnem v Čechách je to lepší. Potřebuji trénovat češtinu, jako české děti angličtinu.

Na léto si pro děti připravuješ malou prezentaci o tom, co je u vás v Americe jinak než tady. Myslíš, že je toho hodně, co je jiné?

Myslím, že v normálním životě toho tolik jiné není. Co se, myslím, liší, je jídlo, v Americe se více cestuje a je to u nás trochu větší.

Na co se nejvíce těšíš na anglickém táboře?

Na to, že budu dětem pomáhat s angličtinou a všichni budeme mít praxi.

ptala se Mgr. Michaela Krausová

PANORAMA

BIOGRAF

DUBEN 2019

KOMORNÍ SCÉNA

CENU VSTUPENKY V VŠECH FILMOVÝCH PŘEDSTAVENÍ SI URČUJE DISTRIBUTOR!!!

3.	ISLAND – 2018 Dolby Stereo	drama	(97 minut) přístupný
STŘEDA 19.00 hodin	ARTIC: LEDOVÉ PEKLO Zůstat v havarovaném vraku a čekat na smrt, nebo se vydat za svobodu s nejistým koncem... Hrají: MADS MIKKELSEN, MARIA THELMA SMÁRADÓTTIR ad. Režie: JOE PENNA (ČESKÉ TITULKY!!!)		
4.	ČESKOSLOVENSKO – 1954 Dolby Stereo	dokumentární	(60 minut) přístupný
ČTVRTEK 19.00 hodin	CESTA VEDE DO TIBETU Unikátní film ze života Tibetanů okupovaných Čínou a setkání s Dalajámou... Film bez cenzury! Hrají: AREL HÖGER – vypravěč Režie: VLADIMÍR SIS		
6.	ČR – 2019 Dolby Stereo	komedie	(93 minut) přístupný
SOBOTA 19.00 hodin	ŽENY V BĚHU Co všechno může způsobit splnit přání a zaběhnout 42 km maraton...? Hrají: ZLATA ADAMOVSÁ, TEREZA KOSTKOVÁ, ONDŘEJ VETČÝ ad. Režie: MARTIN HORSKÝ		
11.	USA – 2018 Dolby Stereo	drama/romantický/hudební	(136 minut) přístupný
ČTVRTEK 19.00 hodin	ZRODILA SE HVĚZDA Muzikant objeví talentovanou zpěvačku (Lady Gaga) a ve víru lásky ji proslavuje v šoubiznisu... Hrají: BRADLEY COOPER, LADY GAGA, SAM ELLIOTT, ANDREW DICE CLAY ad. Režie: BRADLEY COOPER (ČESKÉ TITULKY!!!)		
18.	ČR – 2019 Dolby Stereo	dokument	(93 minut) přístupný
ČTVRTEK 19.00 hodin	TRABANTEM TAM A ZASE ZPÁTKY Úsměvná i strastiplná dobrodružná cesta... Hrají: DAN PRIBÁŇ, VOJTĚCH DUCHOSLAV, ZDENĚK KRÁTKÝ ad. Režie: DAN PRIBÁŇ		
19.	USA – 2019 Dolby Stereo	sci-fi/akční/fantasy	(100 minut) přístupný
PÁTEK 19.00 hodin	HELBOY Musí zabránit čarodějnicí Nimue aby seslala na svět lidí morovou ránu... Hrají: DAVID HARBOUR, MILLA JOVOVICH, IAN MCSHANE, SASHA LANE ad. Režie: NEIL MARSHALL (ČESKÝ DABING!!!)		
20.	USA – 2018 Dolby Stereo	hudební/životopisný	(135 minut) přístupný
SOBOTA 19.00 hodin	BOHEMIAN RHAPSODY Film popisuje hudební dráhu Freddieho Mercuryho od založení skupiny Queen až po rok 1985. Hrají: RAMI MALEK, JOSEPH MAZZELLO, GWILYM LEE, BEN HARDY ad. Režie: BRYAN SINGER (ČESKÉ TITULKY!!!)		
26.	ČR – 2019 Dolby Digital	romantický/komedie	(115 minut) přístupný
PÁTEK 19.00 hodin	LÉTO S GENTLEMANEM Manželství Anny a jejího manžela sklouzne do rutiního vztahu. Objeví se ale nový zámeký pár... Hrají: JAROMÍR HANZLÍK, ALENA ANTALOVÁ, IGOR BAREŠ, LUCIE VONDRÁČKOVÁ ad. Režie: JIŘÍ ADAMEC		

12.

13.

**pátek
a sobota**

19.00 hodin

NETOPÝR

komedie – Divadlo Křížžáci

Vstupenky v KC Panorama nebo CB System

17.

středa

17.00 hodin

CESTUJEME PO SVĚTĚ...

„OBRÁZKY Z ČÍNY“

Vyprávět bude paní Lýdie Šarinová – Velký sál

17.

středa

17.00 hodin

IRISDIAGNOSTIKA

„CÍLEM NENÍ JEN HLEDAT NEMOCI, NÝBRŽ JEJICH HLAVNÍ PŘÍČINY“

Přednášet bude Jana Bělohlová – Malý sál

DĚTSKÉ PŘEDSTAVENÍ

7.

NEDĚLE

17.00 hodin

USA/ŠPANĚLSKO – 2019

Dolby Digital

rodinný/animovaný

(95 minut)

přístupný

KOUZELNÝ PARK

Dokáže June zachránit park, který si vysnila a zabránit jeho nevyhnutelný zánik...?

Režie: DAVID FEISS

(ČESKÝ DABING!!!)

14.

NEDĚLE

17.00 hodin

USA – 2019

Dolby Digital

rodinný/animovaný

(114 minut)

přístupný

DUMBO

Narozené sluně má nadměrné uši, které proslaví celý cirkus, který ale skrývá temné tajemství...

Hrají: EVA GREEN, MICHAEL KEATON, COLIN FARRELL, DANNY DEVITO ad.
Režie: TIM BURTON
(ČESKÝ DABING!!!)

21.

NEDĚLE

17.00 hodin

ČR – 2019

Dolby Digital

rodinný/animovaný

(72 minut)

přístupný

VELKÉ DOBRODRUŽSTVÍ ČTYŘLÍSTKU

Kamarádi Fifička, Piňďa, Bobík, Myšpulín vyprávějí svá dobrodružství z uplynulého roku...

Režie: MICHAL ŽABKA

27.

SOBOTA

19.00 hodin

ČR – 2019

Dolby Stereo

komedie

(93 minut)

přístupný

ŽENY V BĚHU

Co všechno může způsobit splnit přání a zaběhnout 42 km maraton...?

Hrají: ZLATA ADAMOVSÁ, TEREZA KOSTKOVÁ, ONDŘEJ VETČÝ ad.
Režie: MARTIN HORSKÝ

Před začátkem návštěvnické sezóny čeká zámek generální úklid

Dříve než zámek Hluboká přivítá v úterý 2. dubna první návštěvníky na hlavní prohlídkové trase reprezentačními místnostmi, čeká ho velký úklid.

Dát do pořádku celý zámek není tak snadné jako uklidit domácnost. Přestože se na všech prohlídkových trasách smýčí během sezóny každý den, jednou ročně musí projít generální údržbou nejen mobiliární předměty, ale i samotný interiér. Je třeba vyčistit a napustit parkety, jemně vysát tapety a koberce, umýt okna v celém objektu. Utřít prach z rámu obrazů, které jsou několik metrů vysoko, vyžaduje lešení.

Zámecký úklid má podle správkyně depozitáře Ivany Troupové svá přesná pravidla. „V celém objektu máme monitorovací systém, který nám měří hodnoty teploty a vlhkosti, abychom mohli sledovat prostředí, kde se nachází sbírkové předměty. Hlavně se utírá prach, protože když je zvýšená vlhkost, tak se v prachu vytváří podhoubí pro plísně,“ vysvětluje Ivana Troupová.

Teplé oblečení je při úklidu naprosto nezbytné, protože ranní teploty v místnostech dosahují pouze tří stupňů Celsia. Při úklidu a manipulaci s mobiliárem je třeba zvýšené opatrnosti. Jedná se totiž o unikátní

umělecké předměty, které se pouze ošetřují nebo udržují. Velké zásahy se přenechávají restaurátorům, specialistům na obrazy, porcelán, benátská zrcadla nebo lustry.

Dochází i na úpravy a doplňování průvodcovských textů, které odrážejí nové informace o historii, majitelích či sbírkách, které se návštěvníci dozvědí během prohlídek v létě. Doladuje se kulturní program, plán restaurování mobiliárních předmětů a stavební obnovy.

„Největší letošní stavební akcí bude oprava a odvodnění opěrné zdi pod Horní zahradou, do níž bychom chtěli investovat zhruba 2,5 mil. Kč. Do budoucna plánujeme vybudovat zázemí pro zahradníky s garážemi a skladem pro zahradnickou techniku, proto se v letošním roce bude připravovat projektová dokumentace. Další projektová dokumentace vznikne pro obnovu zimní zahrady (skleníku),“ prozrazuje plány kastelán Martin Slaba.

Úklid hlavní prohlídkové trasy musí být hotový do 2. dubna, potom přijde na řadu Zimní prohlídková trasa, která je v provozu až do 31. března.

webové stránky zámku Hluboká

Mezinárodní den památek na zámku Hluboká

U příležitosti Mezinárodního dne památek a historických sídel zámek Hluboká otevře v sobotu 13. dubna svoji 13. komnatu, běžně nepřístupné prostory části suterénu. Návštěvníci si prohlédnou historické kotle a sestoupí do sklepa vytesaného do skály.

Začátky prohlídek budou v 9:00, 10:00, 11:00, 12:00, 13:00, 14:00 a 15:00 hodin.

Prohlídky je nutné si předem rezervovat telefonicky (+ 420 387 843 911) nebo mailem (hluboka@npu.cz). Počet míst ve skupině je omezen!

Přijímání dětí do mateřské školy pro školní rok 2019-2020

Přijímání dětí pro nový školní rok 2019-2020 bude probíhat postupně na 3 pracovištích v době od 8,00 hod. do 11,30 hod. vždy jeden den v měsíci květnu 2019.

MŠ Ruská 527	pátek	3. 5. 2019
MŠ Masarykova 62	pondělí	6. 5. 2019
MŠ Masarykova 56	úterý	7. 5. 2019

Bližší informace k Přijímání dětí do MŠ budou zveřejněny na webových stránkách MŠ Hluboká nad Vltavou (<http://www.ms.hluboka.cz/>) v průběhu měsíce dubna 2019.

Nevíte, do kterého předškolního zařízení v blízkosti vašeho bydliště zapsat svého předškoláka?

Přijďte se ve středu 24. dubna 2019 podívat a prohlédnout mateřskou školu. Na všech pracovištích Mateřské školy Hluboká nad Vltavou bude probíhat „Den otevřených dveří“. Zákonní zástupci si v době od 9.00 hod. do 11.00 hod. mohou prohlédnout prostory jednotlivých předškolních zařízení a získat potřebné informace k chodu jednotlivých odloučených pracovišť.

ZÁMEK OHRADA

Lovecký zámek Ohrada zahájí sezonu výstavou fotografií exotických zvířat

Národní zemědělské muzeum Ohrada zve návštěvníky na svou první letošní výstavu Do divočiny – soubor velkoformátových fotografií exotických zvířat. Autory jsou otec a syn, Vladimír Čech starší a mladší. Návštěvníky v průběhu roku čeká také řada víkendových akcí a další dvě výstavy. Brány loveckého zámku Ohrada se otevírají 1. dubna.

Lovecký zámek Ohrada, muzeum lesnictví, myslivosti a rybářství, zahajuje letošní sezonu výstavou velkoformátových fotografií exotických zvířat nazvanou Do divočiny. Rodinný tandem Photocech – otec a syn Vladimír Čech starší a mladší na ní představí fotografie ze svých cest po světě. V loňském roce se oba umělci se svými snímky umístili v soutěži Czech Nature Photo, jejímž partnerem je i Národní zemědělské muzeum. Vladimír Čech starší vyhrál v kategorii Cena diváků výstavy a Vladimír Čech mladší získal speciální cenu za projekt Fotopastičky. Také v letošním ročníku soutěže je Vladimír Čech mladší nominován v kategorii Zvířata v lidské péči.

Výstava Do divočiny potrvá na Ohradě až do 27. července, je umístěna v Rybářské chodbě. „I na letošní sezonu jsme přichystali řadu novinek. Na rodiny s dětmi čekají nové interaktivní panely o lese, na školáky zábavné lektorské programy a návštěvníci víkendových akcí si přijdou na své třeba na dubnovém Jarním hodování – akci, která se ponese v duchu staročeské zabijačky,“ říká náměstek generálního ředitele Národního zemědělského muzea Jiří Houdek.

Nově na nádvoří zámku čekají návštěvníky, především rodiče a děti, herní prvky zaměřené na poznávání přírody, především lesa a lesních zvířat. Jedná se o dřevěné, zajímavě a s vtipem řešené panely plné barevných obrázků a nápaditých manuálních prvků. Interaktivní zábavu nabízí i úspěšná výstava Les pramenů, kde vypravěč poutavým způsobem vtáhne návštěvníky do lesního prostředí a společně s nimi svým

vyprávěním a hrou odhalí jeho tajemství. V expozici věnované myslivosti je novým unikátním exponátem dermoplastika losice. V loveckém sále si mohou návštěvníci prohlédnout velká plátna štvanic od dvorního schwarzenberského malíře Johanna Georga Hamiltona. Originály vytvořil přímo pro zámek Ohrada v letech 1709–1721 a do sálu byly navraceny v podobě kopií v roce 2018.

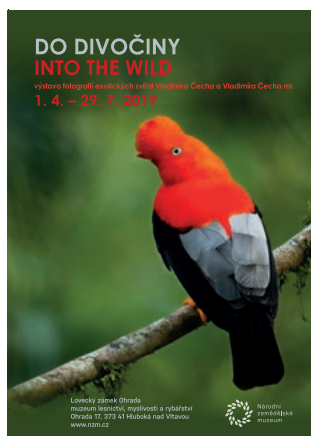
Další novinkou muzea lesnictví, myslivosti a rybářství je nabídka lektorských programů, které jsou poskytovány celoročně, nezávisle na otevírací době muzea. Jedná se o lektorské programy Letokruhy – kronika života stromů, Cesta dřeva, Voroplavba a Rybářství. Jejich součástí jsou komentované prohlídky souvisejících expozic. Muzeum bude nabídku programů dále rozšiřovat. Programy jsou určeny pro děti od mateřských až po střední školy a jsou přizpůsobené věku návštěvníků.

I pro letošní rok připravilo muzeum řadu doprovodných akcí. Hned v sobotu 27. dubna čeká návštěvníky Jarní hodování na Loveckém zámku Ohrada, které bude probíhat na nádvoří zámku. Jedná se zejména o ochutnávku zabijačkových produktů s prožitkem atmosféry staročeské zabijačky. Dalšími akcemi, které na návštěvníky v průběhu letošního roku čekají, jsou také květnová Muzejní noc – tentokrát na téma Život u vody – a červnové Národní myslivecké slavnosti. V srpnu se chystá výstava Příroda v ilustraci, na podzim Vorařský a Lesnický den, oblíbený Advent v muzeu v prosinci.

Do 15. června je prodloužena výstava Zubří, která nabízí zajímavosti z historie a života těchto zvířat. V expozici návštěvníci najdou i související výjimečné exponáty, které byly zapůjčeny z řady významných muzejních institucí. K nejvýznamnějším exponátům patří lebka již vyhubeného zubra kavkazského z ohradských sbírek.

Výstava Vladimír Čech – exotická zvířata ve fotografii

Výstava proběhne ve dnech 1. 4. – 29. 7. 2019

Přijďte okusit závan exotiky na lovecký zámek Ohrada. V rybářské chodbě na vás čeká expozice velkoformátových barevných fotografií cizokrajných zvířat i krajin. Snímky rodinného tandemu Photocech –

otce a syna Vladimíra Čecha staršího a mladšího – pochází z jejich cest po celém světě. Hlavním subjektem fotografií jsou exotická zvířata a příroda. Vladimír Čech starší se cestování a hobby fotografii věnuje již více než 20 let. První zkušenosti sbíral ještě v éře kinofilmu a jeho nejčastějším námětem byly momentky z výprav do

Afriky, která je pro něj dodnes srdeční záležitostí. Fotografické nadání po něm zdědil i jeho syn Vladimír Čech mladší, který pokračuje v otcových stopách a fotografii se dnes již věnuje na profesionální úrovni. Z jeho projektů jsou veřejnosti známy například fotografické cykly „Tygr a já“ a „Fotopastičky“. Své fotografie společně publikují ve známých českých i zahraničních magazínech jako je Příroda Wildlife, Lidé a Země, Koktejl, 100+1, Anima Mundi, a další. Ukázky jejich tvorby je možné shlédnout i na webových stránkách www.photocech.cz a www.fotopasticky.cz nebo na sociálních sítích.

<https://www.facebook.com/www.photocech.cz/>

HLEDAJÍ SE HISTORICKÉ FOTOGRAFIE NAŠÍ ZOO!

Máte doma fotku ze zoologické zahrady na Hluboké z let od jejího vzniku až do roku 2000? Podělte se o ni!

Letos zoo oslaví 80 let od otevření, a proto se snaží najít fotografie z různých období. Ať už zvířat samotných nebo celých expozic či návštěvníků. Nejvíce samozřejmě chybí ty nejstarší, ale třeba i ze 60. let. Možná právě Vy máte doma snímek Vaší maminky nebo babičky, jak pózuje v zoo. Naskenované fotografie (ideálně opatřené datem pořízení) můžete posílat na email jerhotova@zoohluboka.cz nebo kontaktujte ZOO Hluboká na tel. č. 387 002 211.

Vybrané fotografie mohou být použity pro propagační materiály Zoo Hluboká.

Jarní hodování na loveckém zámku Ohrada

27. dubna 2019 od 10-16 hod.

Prezentace loveckého zámku nejen jako muzea lesnictví, myslivosti a rybářství, ale i hodování a dobré zábavy pro děti i dospělé. Na nádvoří zámku si mohou návštěvníci prožít atmosféru staročeské zabijačky, s ochutnávkou zabijačkových specialit a ukázkou řeznického umění.

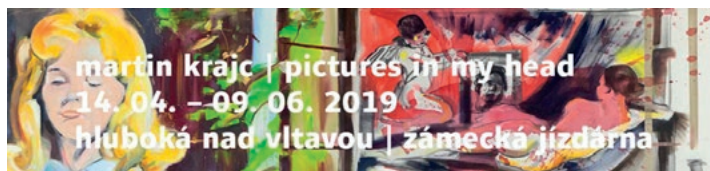
Zábavu po celý den zajistí kapela Táborští pouličníci. Akci zpříjemní stánky s řemeslnými výrobky.

Marie Machová, lovecký zámek Ohrada – Muzeum lesnictví, myslivosti a rybářství

Sledujte nás také online: Facebook | Twitter | Instagram | www.nzm.cz

Výstavy

martin velíšek | portréty

12. 04. – 16. 06. 2019

české budějovice | galerie mariánská

Knížecí dvůr

Nejbližší akce:

13. 4.–16. 5. Zdeněk Netopil - „Život s gigabajty“ obrazy, kresby
Vernisáž v sobotu 13. dubna 2019 v 16 hodin.

Výstavní plán

13. 4.–16. 5. Zdeněk Netopil - „Život s gigabajty“ obrazy, kresby

18. 5.–27. 6. Karel Prášek – rekapitulace – obrazy

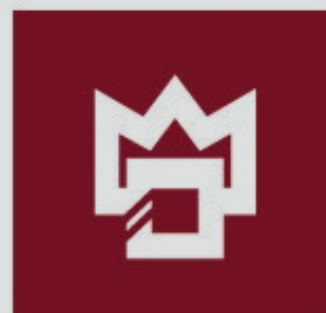
29. 6.–18. 7. Petr Schel – sochy, Alena Schelová – obrazy

20. 7.–22. 8. Robert Nath – obrazy

24. 8.–12. 9. Vilém Balej – obrazy

14. 9.–26. 10. Patrik Vlček – sochy, kresby

2. 11.–22. 11. Kolektivní výstava kmenových autorů galerie

V neděli 17. března byla Hluboká celá v pohybu

Spolek Hluboká v pohybu se zhostila pořádání dvou turnajů pro začínající i pokročilé sportovce. Pod záštitou města Hluboká nad Vltavou se uskutečnilo 1. kolo krajské ligy karate. Turnaje se zúčastnilo téměř 200 bojovníků v disciplínách kata a kumite ze 14 klubů z Jihočeského kraje. Díky skvělé organizaci se podařilo posledním medailistům předat cenné kovy ve 12.30, čímž se Hluboká v pohybu dostala na pomyslné první místo v organizaci takto obsazeného turnaje.

Po polední pauze se dostali ke slovu naši začínající bojovníci, v druhém nedělním turnaji nazvaného Little Stars. Všechny 120 začínajících sportovců se utkalo ve 4 disciplínách speciálně modifikované k technické vyspělosti začátečníků. Pro výherce kategorií a všechny zúčastněné čekaly odměny. Tento turnaj byl pro děti i jejich rodiče prvním seznámením se závodní atmosférou, která sportovní karate provází. Karate uvidíme poprvé na LOH 2020 v Tokiu. Turnaj byl podpořen Jihočeským krajem.

PhDr. Petr Beníšek - trenér mládeže reprezentace karate

Hlubocké Princezny sbíraly medaile ve Znojmě

Naši letošní sezónu jsme zahájily soutěží O Šumněnskou medaili ve Znojmě v sobotu 9. 3. 2019.

Začátek roku 2019 patřil opravdu velmi intenzivní přípravě na naši první soutěž. V letošním roce poprvé fungujeme se spojenou skupinou, která zahrnuje děti od 6 – 16 let. Mezigenerační spolupráce nám velmi svědčí. Velké slečny pomáhají těm malinkým a naše nejmladší mažoretky mají vzory v těch zkušených. Na soutěž jsme připravily hned čtyři choreografie. Miniformaci Junior, kde tančí 6 děvčat. Velkou formaci Kadet starší, kde tančí všechny naše mažoretky, tedy 16 děvčat a dvě sólistky Senior, Terezku Vackovou a Páťu Horovou.

Byl to velmi náročný den, na soutěž jsme vyrazily ráno v 6:30, abychom v 9 hodin už byly ve sportovní hale ve Znojmě. První přišly na řadu naše sólistky Tereza a Páťa. Stálo proti nim dalších 11 mažoretek. I když děvčata předvedla bezchybný výkon, na medaili to bohužel nestačilo. I tak jsem na ně velmi pyšná, protože choreografii si postavily samy a hlavně přípravu nepodcenily a velmi pilně se připravovaly.

Konkurence na soutěži byla velká, jedna choreografie lepší než druhá. V kategorii Miniformace Junior jsme soutěžily proti dalším sedmi skupinám. Naše děvčata svou choreografii zatančila opravdu velmi energicky, s nadšením, a těžké prvky, které jsme do choreografie zapojily, okouzly porotu natolik, že jsme nakonec získaly stříbrnou medaili.

Velká formace měla den nejnáročnější. Děvčata musela čekat celých 10 hodin, než přišla na řadu. Velké formace byly až na samý závěr dne. Naše velká formace získala nakonec bronzovou medaili a děti měly velkou radost, že jejich práce byla odměněna vysněným kovem na krku.

Domů jsme odjížděly sice velmi unavené, ale spokojené s výkony, které jsme ve Znojmě předvedly.

Další soutěž nás čeká 6. dubna v Českých Budějovicích a 18. května v Jemnici.

Držte nám palce, ať se nám i zde zadaří a nějaké ty medaile si opět přivezeme.

Za mažoretky Hlubocké Princezny, Tereza Kadlecová

FOTBAL

přehled zápasů Krajského přeboru mužů :

7. 04. 2019 16:30 Hluboká – Želeč

14. 04. 2019 16:30 Hluboká – Č. Krumlov

20. 04. 2019 17:00 Dražice – Hluboká

28. 04. 2019 17:00 Hluboká – Blatná

4. 05. 2019 17:00 Lom u Tábora – Hluboká /Vlt.

Přijmeme montážního pracovníka pro stavbu zimních zahrad

Požadujeme:

- manuální zručnost ▪ samostatnost, spolehlivost
- časová flexibilita

Nabízíme:

- odpovídající mzdové ohodnocení ▪ perspektivu
- v zavedené stabilní společnosti

Nástup možný **IHNED**

V případě zájmu nás kontaktujte na tel. čísle 777 316 788
nebo na e-mailu info@lignumcz.cz

GOLFOVÉ LETNÍ TÁBORY 2019

se zkušeným golfovým trenérem PGAC Pavlem Ambrožem
V GOLF CLUBU HLUBOKÁ NAD VLTAVOU

ZVÝHODNĚNÁ CENA

3.700 Kč
za 1 dítě

běžná cena: 4.000 Kč

3.500 Kč
za sourozence

běžná cena: 3.700 Kč

PRÍMĚSTSKÉ

8. 7. – 12. 7. **Děti na startu**
22. 7. – 26. 7. **Stroj času**

Cena zahrnuje: 2x svačina, oběd, celodenní pitný režim,
pomůcky, diplomy, lektory, golfový kurz, zdravotníka.
Dárek pro každého účastníka: tričko ZDARMA.

- vhodné i pro začátečníky
- základní i doprovodný program v Sokolovně Hluboká nad Vltavou
- 1 tréninková jednotka denně
- kapacita: 20 dětí

Tábory jsou vhodné pro děti ve věku 6–15 let

REZERVACE:

773 638 307, 777 147 740
hlubokavpohybu@gmail.com

Zvýhodněná cena platí v případě úhrady
částky 1.000 Kč do 30. 4. 2019 (nevrátit záloha).

ZAŽIJTE S NÁMI DOBRODRUŽNÉ LÉTO

PŘEŽÍTÍ
LETNÍ PRÍMĚSTSKÉ TÁBORY
pro děti od 9 let
29. 7. – 2. 8. a 12. 8. – 16. 8. 2019

STŘELBA KRYPTOGRÁFIE
RAFTING ZÁKLADY RYBOLOUVY
TOPOGRÁFIE STOPOVÁNÍ
SEBEOBRAŇA A DALŠÍ

ZVÝHODNĚNÁ CENA
na 1 dítě
2.500 Kč
běžná cena: 2.700 Kč

ZVÝHODNĚNÁ CENA
za sourozence
2.300 Kč
běžná cena: 2.500 Kč

REZERVACE:
773 638 307, 777 147 740
hlubokavpohybu@gmail.com

Zvýhodněná cena platí v případě úhrady částky 1.000 Kč
do 30. 4. 2019 (nevrátit záloha).

LETNÍ TÁBORY 2019
Sokolovna Hluboká nad Vltavou

PRÍMĚSTSKÉ
8. 7. – 12. 7. **Děti na startu**
15. 7. – 19. 7. **Po stopách Malého prince**
22. 7. – 26. 7. **Stroj času**
5. 8. – 9. 8. **Expedice Rumburak**
12. 8. – 16. 8. **Zachraňte planetu**

Cena zahrnuje: 2x svačina, oběd, celodenní pitný režim, pomůcky,
diplomy, lektory, golfový kurz, zdravotníka.
Dárek pro každého účastníka: tričko ZDARMA.

KOMBINOVANÝ
29. 7. – 2. 8. **Vikingové (vodácký)**
Cena navíc zahrnuje: 2x ražecí a kladivo, vodácký, vodácký.

ZVÝHODNĚNÁ CENA
na 1 dítě
2.200 Kč
běžná cena: 2.400 Kč

ZVÝHODNĚNÁ CENA
za sourozence
2.000 Kč
běžná cena: 2.200 Kč

Tábory jsou vhodné
pro děti ve věku 3–15 let

REZERVACE:
773 638 307, 777 147 740
hlubokavpohybu@gmail.com

Zvýhodněná cena platí v případě úhrady částky 1.000 Kč
do 30. 4. 2019 (nevrátit záloha).

AKTUÁLNĚ Z MONTESSORI ŠKOLKY...

LETNÍ PRÁZDNINOVÁ ŠKOLKA

Každý týden
1. 7. – 30. 8. 2019
vždy od 7.00 do 17.00 h

Praktika 676
Hluboká nad Vltavou

Uplatnění: 2x svačina, oběd,
pitný režim, 1.000 Kč
za dítě a 1.000 Kč
za sourozence

REZERVACE:
773 638 307, 777 147 740
hlubokavpohybu@gmail.com

**PŘIPRAVTE SE S NÁMI
NA 1. TŘÍDU**

Každé pondělí
16.00–17.30

Matka dětem na ročník
1. třídy připraví:
- děti a rodiče
- děti a rodiče
- děti a rodiče

Uplatnění: 2x svačina, oběd,
pitný režim, 1.000 Kč
za dítě a 1.000 Kč
za sourozence

REZERVACE:
773 638 307, 777 147 740
hlubokavpohybu@gmail.com

NEJLEVNĚJŠÍ PALIVOVÉ DŘÍVÍ

palivové dřevo (cena bez 15 % DPH):

druh dřeva	neštípané (2m)	štípané (33cm)
borovice, smrk	550 Kč/prm	650 Kč/sprm
bříza	750 Kč/prm	900 Kč/sprm
dub	800 Kč/prm	1000 Kč/sprm
osika	500 Kč/prm	550 Kč/sprm

NÁKUP A PRODEJ LESNÍCH POZEMKŮ

Chcete znát cenu Vašeho lesa? Tržní ocenění zdarma.

www.persaltus.cz
+420 605 512 451

UHLO S. r. o. TERM

BORŠOV NAD VLTAVOU

JARNÍ SLEVY do 31. 5. 2019

Nabízíme Vám uhlí

**hnědé — černé
brikety — koks**

**štípané palivové dřevo
dřevěné brikety**

**NAD 20 q ROZVOZ UHLÍ ZDARMA
složením uhlí pásovým dopravníkem**

**PRODEJ A DOVOZ PÍSKU, DRTÍ a ŠTERKŮ
okrasných kačírků, mulčovací kůry
zahradní zeminy a zeminy pro trávníky**

387 250 500, 602 409 423

**Otevírací doba a rozvoz
Po - Pá 7.00 - 15.30 hod.**

www.uhloterm.cz